

Giới thiệu Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!

Thể loại: Tình cảm, sủng, hen, hắc băng

Nhân vật chính: Trịnh Khả Vy~~ Vương Diệp Thần

Câu chuyện bắt đầu từ khi Trịnh Khả Vy bị thất tình đã đi vào quán bar giải sầu cùng lúc đó lại gặp được anh Vương tổng nổi tiếng khắp thế giới nghe tên wa cũng phải khiếp sợ. Vì muốn quên đi tình cũ nên cô đã ra giá cho anh để lên giường với cô.....<3

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Lên giường

"Tên Cố Hạo đáng ghét...hic....tại sao anh lại...hic....bỏ tôi cơ chứ" Cô uống quá chén vừa say vừa khóc lại luôn miệng chửi rủa tên bồ cũ của cô

Cô với hần quen nhau đã được 4 năm, lúc đầu cô không hề thích hần ta nhưng hần cứ kiên trì nên cô cũng cho hần ta cơ hội. Và sau đó, ở chung nhà ngủ chung ăn chung một thời gian không thể nào không có tình cảm được. Cô vừa đi ra ngoài chút chuyện hần đã lên lút với người khác, âm thanh rên rỉ của 2 cặp cầu huyết cứ vang lên nhưng cô lại không làm được gì...

__ Quay lại chuyện bây giờ __

Anh Vương tổng (Vương Diệp Thần) đang đi vào bar thì cô liền tiến lại kéo cà vạt anh xuống liền nói

"Đẹp...rất đẹp... 50 vạn 1 đêm được chứ?"

Anh nhìn cô với cặp mắt lạnh lùng cúi xuống liền nói.

"Cô với tôi?"

"Đúng"

Trong cơn say mềm cô không làm chủ được bản thân nên cứ thế mà làm loạn, mọi người xung quanh bàn tán 2 tên vệ sĩ thấy liền lôi đi chỗ khác nhưng anh phát tay kêu không cần, mọi người xầm xì

"Cô ta có biết cô ta đang nói chuyện với ai không vậy?"

"Cô ta bị điên mới dám đụng đầu đến Vương tổng"

Tiếng xì xào vẫn không dứt cho đến khi ngẩng người lên mọi người theo đó mà không dám nhìn quay ra chỗ khác.

"50 vạn không đủ" Anh nhếch mép nói

"100 vạn đủ chưa, bà đây mới bị đuổi việc không có nhiều tiền đâu, đúng là tiểu trai bao càng đẹp càng mắc mà haizz..."

Anh liền bế cô tiện thể dặn 2 người vệ sĩ kiểm phòng vip cho mình

__ Trong phòng __

"Tôi không thích bị động anh nằm dưới đi"

"Chiều ý cô"

Anh liền nằm xuống giường 2 tay để dưới đầu mặt lạnh lùng nhưng không kém có một chút thú vị. Cô liền theo đó mà ngồi lên người anh

"Đầu tiên phải làm gì nhỉ? À cời dây nịt ra trước"

Cô cứ vặng vẹo một hồi bực mình cô liền chạy qua lại đi kiểm, anh thấy khó chịu liền hỏi

"Cô làm gì vậy?"

"Dây nịt anh khó cời nên tôi lấy kéo cắt cho nhanh"

Cô liền cầm cây kéo lên mắt lúc này cứ mờ mờ ảo ảo không tài nào cắt được

"Sợi dây đáng ghét! Mày chết với bà"

"Thôi để tôi tự cời haizz...."

"À...ừm....tiếp theo đó là hôn nhĩ??"

Cô liền cúi sát người xuống định hôn anh thì anh lấy tay đẩy mạnh đầu cô xuống, phủ lấy đôi môi anh đảo quyn rữ ngay trước mắt, tách vòm môi cô ra rồi từ từ tiến sâu vào trong hút hết tất cả mật ngọt khuấy đảo khắp nơi, đến khi biết cô không chịu được nữa mới thả ra

"Hộc....hộc....tên đáng ghét....hay lắm..."

"Cảm ơn" Hắn coi đó như là một lời khen mà uốn cong môi cười khiêu khích

"Tiếp....tiếp....là...à....hôn...cô!"

Cô từ từ sà xuống cổ anh, cô mà làm rề rà như rùa bò như thế này chắc tới sáng còn chưa xong nữa

Anh liền xoay người lại để cô nằm dưới từ bị động thành chủ động cô liền tức tối đánh anh nhưng anh nhanh tay hơn đã tránh tay cô bằng cả vật. Anh liền để cô xuống thì nghe tiếng cô khò khò, tại sao vậy? Tới lúc cao trào nhất lại ngủ, rồi ai chịu trách nhiệm cho tôi đây, thiệt là? Haizz

Mệt mỏi! Cô đã ngất lịm đi trên giường mệt mỏi. Vì con dục vọng của anh chưa được giải toả nên phải ngâm 1 tiếng đồng hồ trong phòng tắm (Tội□). Phải nhịn, phải nhịn thật muốn ngon thì phải nuốt chín cổ găng đi.

Bước ra, anh chỉ vắt ngang hông 1 một tấm khăn lộ ra cả body chuẩn 6 múi. Cô thấy ồ ào liền mở mắt ra đập vào là mỹ nam trước mắt tội tình gì lại không coi chứ cơ hội ngàn năm có 1 mà

"Ngâm miệng lại"

Sao? Không phải là cô nhìn anh đến cả chảy nước miếng chứ! Không thể nào

"Gi chứ? Mà anh là ai?"

"Say đến nỗi không nhớ mình làm gì à?"

Từ từ, bắt đầu nhớ lại những cảm giác đó những hình ảnh đó cứ ùa về, cô bắt đầu đỏ mặt, lấy chăn che mặt quay sang chỗ khác

"Đồ khốn! Dám cướp nụ hôn đầu của tôi"

"Chịu trách nhiệm đi"

"Trách nhiệm gì cơ?"

"Tắm thân trinh trắng này đã bị cô nhìn thấy hết rồi"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Trai bao

"Chịu trách nhiệm đi" Anh tiến lạ gần nói

"Trách nhiệm gì cơ?"

"Tắm thân trinh trắng của tôi đã bị cô nhìn thấy hết rồi"

"Anh bị điên à! Dù sao chỉ là trai bao, ai biết được tắm thân trinh trắng của anh được bao nhiêu người thấy rồi" Cô nói khích

"Trai bao?"

"Anh không phải trai bao chứ là gì nữa! Tôi trả tiền cho anh để anh làm tôi mà anh không làm nên tôi phải trừ còn 1 nửa! OK"

"Tùy cô"

Cô bắt đầu ngồi dậy đi vào phòng tắm

"Khăn tắm đâu?"

"Đây" Anh liền chỉ tắm khăn quấn quanh hông

"Rồi tôi lấy gì lau người đây?"

"Tôi tình nguyện làm chiếc khăn để em lau" Anh nhếch mép cười nhưng vẫn lộ 1 chút nào đó bí hiểm

"Anh bị điên à? Khăn lau tóc anh kia đưa đây"

Cô chìa tay ra, anh liền lau qua lại vài lần rồi đưa lại cho cô

"Trước khi tôi ra nhanh nhanh thay đồ lại dùm tôi cái"

Cô đi vào trong nhà tắm, 15 phút sau "cạch" tiếng cửa mở ra cô bước ra ngoài với bộ đồ cũ với vẻ mặt bức mình

"Haizz mang đồ cũ đúng là khó chịu"

Còn anh đang nằm trên giường ngồi bấm điện thoại nhưng điều quan trọng không phải ở đó mà là....

"Tại sao anh không thay đồ mà lại khoe hàng ra vậy" Cô che mắt lại

"Có gì lạ sao?"

"Mau mang đồ lại đi tên điên"

"Muốn thì chiều"

Tuồng anh đã đi vào nhà tắm, cô liền bỏ tay ra ai ngờ rằng....

"Tên kia sao không vào trong kia mà thay, anh không biết ngại à" Cô đỏ mặt liền che tay lại quay qua chỗ khác

"Không dùng lo mặt tôi dày lắm! Chống được cả đạn mà"

Cái tên trai bao biến thái này làm cô thật sự điên tiết lên mất

"Xong chưa?"

"Rồi"

Cô liền cầm điện thoại lên liền thấy dòng tin nhắn

"Em đang làm gì? Ở đâu mà không về nhà vậy?" (Có Hạo)

Cô không nhắn tin lại mà chỉ nhếch mép cười GIẢ TẠO chính là 2 từ đó nên dành cho anh, tại sao anh ta làm ở công ty nhĩ? Có khi làm diễn viên anh ta lại nổi tiếng như còn ấy chứ. Nhìn vào đồng hồ trên điện thoại 6h30 rồi phải nhanh nhanh đến sớm mới được ngày đầu tiên đi làm phải cố gắng. Cô để sắp tiền 60 vạn trên bàn (lẽ ra là 50 thôi mà bà bo đó tốt ghê)

"Bái bai! Không hẹn ngày gặp lại"

Cô bước ra khỏi phòng liền chạy mất dép đến chỗ làm. Haizz không biết hồ sơ của mình có đủ tiêu chuẩn không nữa dù sao cũng là 1 công ty lớn ai biết được chuyện gì sẽ xảy ra. Một mội quá ĐI!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đi làm

Sau khi ra khỏi phòng cô liền chạy tức tốc về nhà thay đồ rồi đi làm luôn chứ để như này chắc cô điên mất. Anh nhấc điện thoại lên cất giọng lạnh lẽo nói

"Cho tôi biết tất cả thông tin của cô gái vừa mới bước ra khỏi phòng"

"Vâng thưa lão đại!!" Đầu dây bên kia

Anh thay đồ nhanh chóng đến công ty (Vương Thị)

____ Quay về Chuyện của cô ____

Vừa mới đứng ngoài chưa vô nhà thì cô đã thấy bóng dáng ai quen thuộc, Cố Hạo!!!

"Anh đến đây làm gì?"

"Tại sao anh gọi em không nghe máy? Nhắn tin không trả lời? Em biết anh lo cho em lắm không??" Anh nắm lấy tay cô về mặt lo lắng, cô rút tay lại lạnh lùng nói

"Chúng ta chỉ nên là bạn" Cô liền đưa tấm ảnh của Cố Hạo (anh) đang làm tình với ả nào đó

"Em đừng như vậy! Chỉ là hiểu lầm!! Anh yêu em mà"

"Anh bị điên à!! Bớt lại đi"

"Đừng như vậy mà"

"Tôi như vậy hay không cũng nhờ phước anh ban cho" cô nhếch mép cười

"Em.."

Anh đi cho tôi niềm tin rồi đập tất nó trong chóc lát. Anh phá bỏ lòng tự trọng của tôi rồi xây nó theo cách của anh:)))

Sau khi cô thay đồ và cho con mèo cưng cô ăn xong, liền chạy tức tốc đến công ty, lẩm nhẩm trong miệng như niệm chú

"Cầu mong không trễ, đời con còn sống hay không là nhờ công ty này...vv.....vv"

____ Đến công ty ____

"Vâng hồ sơ của tôi đây ạ!!"

Người trước mặt cô cầm tờ giấy nhìn qua lại 1 lần, mỉm 1 nụ cười quay sang nói

"Cô được nhận, làm trợ lý cho Vương Tổng"

Vương tổng!!! nghe nói anh ta cứ tuyển trợ lý hoài không hiểu tại sao, mong mình không phải là những người đó

"Giờ tôi dẫn cô lên phòng giám đốc"

"Vâng ạ"

Khi đi lên cô ngó nghiêng ngó lại, công ty này công nhận to thiệt mà cô cũng ngốc quá đứng top thế giới mà, khi cô đi qua các phòng khác có mắt ả mắt xanh mũi đỏ cứ liếc nhìn cô, xin lỗi nha tôi không phải dạng vừa đâu□

Đến phòng, cánh cửa mở ra "cạch" hần ta là.....là tên trai bao đáng ghét mà!! Chắc ăn nằm trúng cô nào rồi làm giám đốc luôn, haizz tội đời con gái nhà người ta quá

"Đến rồi à" Hần cất giọng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Trọ Lý?

"Đến rồi à" Anh cất giọng âm trầm nói

Cô liền quay sang người đứng kế bên nó

"Tôi muốn xin nghỉ việc" Cô lạnh lùng

"Tại sao?"

"Tôi nghĩ tôi không có trình độ để được tuyển vào đây làm"

Anh nhếch mép thú vị đây!! Muốn chơi thế nào? Tôi chiều. Người kế bên liền lấy tờ hợp đồng nói

"Cô không nghỉ việc được vì! Trong hợp đồng cô phải thử việc trong 1 năm cái này là bắt buộc không thì cô phải đền hợp đồng! 500 vạn"

"Cái gì?? Các người đúng là ép người quá đáng" (có 1 dòng chữ nhỏ trên bản hợp đồng nhưng cô lại bất cần không quan tâm đến nó)

"Cô không muốn cũng được nhưng tiền phải trả" Anh lạnh lùng vẫn nhìn vào chiếc máy laptop tay liên tục nhanh nhẹn bấm

"Anh....anh...." Cô chỉ tay lên mặt anh nhưng không thể nào nói được gì. Người kia bây giờ mới cất giọng

"Cô chuẩn bị làm việc đi"

"Được" Mặt cô chù ụ

"Anh đi ra đi" Anh phất tay

"Vâng, thưa giám đốc"

Cô bỏ giỏ sách lên bàn rồi ngồi xuống trong miệng không ngừng nguyên rừi chửi thảm tên giám đốc ôn dịch

"Không thắc mắc gì sao?" Anh nói nhưng không rời mắt khỏi công việc

"Thắc mắc chuyện gì?" cô liếc anh

"Không phải cô vẫn nghĩ tôi là trai bao chứ" anh hỏi khích

"Thì có thể anh ăn nằm với con gái chủ tịch nào đó rồi lên chức giám đốc chứ gì"

"Cô nên tìm hiểu thêm về tôi đi" Anh nhếch mép cười

"Để làm gì?"

Anh bắt đầu đứng dậy tiến lại gần phía cô, cô cảm thấy có 1 sát khí bùng bùng nên cô liền chạy vào toilet

"Đứng lại!!!"

"Tại....tại sao tôi phải đứng lại?"

"Trừ lương!"

Hắn thật là người đáng ghét dám lấy tiền bạc đùa giỡn với mình

"TÙY!!!"

Ngoài miệng nói thì ngày dậy thôi chứ ai biết trong lòng đau như cắt nhưng kệ đi bán nghề chứ không bán thân Cố Lên!!!!

Anh bước nhanh tới nhanh nắm tay cô giựt lại, cô liền chột chân té anh thuận tay đỡ cô hình ảnh của 2 người bây giờ vô cùng ủy mị. Anh cúi đầu xuống phủ môi lên môi cô tách bờ môi mỏng từ từ tiến vào khuấy đảo khắp nơi hút hết mật ngọt. Đến khi cô không chịu được nữa mới thả ra.

"Học....học....đồ đáng ghét!!!"

"Đây là hình phạt, tôi bây giờ là boss của cô lo mà nói chuyện đàng hoàng lại" Anh đỡ cô dậy, giọng nói không một chút cảm xúc

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Quá khứ

Hắn ta là gì mà mình phải nghe theo chứ!!

Bỗng nhiên tiếng tin nhắn "Tĩnh....tĩnh...." Của điện thoại reo lên cô liền lật ra coi thử

"Chúng ta có thể gặp mặt bình thường như 1 người bạn được không?" (Cổ Hạo)

"Được! Mà giờ? Địa điểm"

"8h, tại chỗ cũ"

"Được!!"

"Làm việc riêng trong giờ! Trừ Lương!!"

"Nhưng....nhưng.."

Cô vội về mặt bực mình đưa hồ sơ cho hắn ta

"Đây là hợp đồng của Phong thị bên họ muốn làm ăn đối tác với bên ta"

"Ừm"

"Cô pha cho tôi tách cà phê ít đường, không đá, pha ít bột"

"À..ừm..nhớ rồi...tôi đi" Cô bước ra

Thôi kệ có công việc làm là may mắn lắm rồi chứ giờ không có việc gì làm thì chán cái thân. Đang lấy cà phê thì có ả mặt đánh 1 tấn phần nhìn là không ưa nhưng nhìn lại thì đáng cô ta cũng chuẩn lắm chứ

"Này con nhỏ kia!"

"Hả? Chuyện gì?"

"Tốt nhất mày nên tự động biến đi, trước khi Vương tổng của tao đuổi mày"

"Ồ" Cô lơ không quan tâm và bung cà phê lên cho anh ta

"Con nhỏ này!!" Ầ ẩng nước nóng lên đầu cô rồi từ từ chảy xuống, ả nghĩ cô sẽ khuất phục, ả không biết quá khứ của cô còn có thể từ cái chết sống lại

"Tốt nhất cô đừng đụng chạm đến tôi!!"

"Cô là người gì vậy? Đồ 1 tách nước nóng như vậy mà không cảm thấy gì sao?" Ầ bắt đầu hoảng sợ

Cô cứ vậy mà bước lên phòng làm việc hên là chưa đổ tách cà phê chứ làm lại mệt lắm

Bước lên phòng làm việc

"Đây! Thưa giám đốc"

"Tóc cô?"

"À không có gì đâu"

"NÓI!!!"

"Ồ...thì không may người khác làm đổ trứng thôi" Cô đi vô phòng vệ sinh lau tóc

Anh nhấp môi lên tách cà phê nóng, tôi còn chưa dám làm tổn thương Khả Vy mà có người dám sao, đụng vào người phụ nữ của tôi nhất định phải trả giá.

Anh lấy điện thoại bấm số rồi đưa lên tay nói

"Chuyện tôi nhờ anh sao rồi?"

"À....thưa lão đại. Cô ấy tên là Trịnh Khả Vy, 22 tuổi, ba mẹ của cô ấy mất khi cô ấy lên 5, quá khứ chưa biết, hằng tháng hay đến thăm trẻ em mồ côi"

"Được rồi!"

"Cảm ơn lão đại, mà cô ấy là"

"Các cậu chuẩn bị đón đại tỷ mới đi, tôi bận rồi lần khác gặp"

"Vâng!"

Quá khứ? Tại sao lại không biết? Mà không sao, dù cho quá khứ của em như thế nào, thì em cũng là của tôi thôi mà

"Giám đốc anh làm gì vậy?"

"Không có gì! Lại đây"

"Ừa? Có chuyện gì sao?" Cô đi lại đứng kế bên anh

"Ngồi đây" Anh vỗ nhẹ lên đùi

"Tôi...còn phải làm việc" cô lắc tay

Cô còn chưa kịp đi ra đã bị anh kéo lại giờ cô ngồi gọn lên người anh

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Lão đại

Đụng vào người phụ nữ của tôi nhất định phải trả giá

"Thưa boss, hôm nay anh có cuộc họp lúc 7 giờ và anh có người cần gặp ở ngoài cần gặp giám đốc"

"Ai?"

"Anh ta nói anh ta là Matthew"

"Cho anh ta vào"

Cô ra ngoài cửa mời anh ta vào, hấn ta mặt mũi trông có vẻ lãnh đạm điều quan trọng là đẹp trai, mà Matthew với hấn ta nhìn cũng hợp nhau lắm mà liệu có phải.... Không ta (cô là hủ nữ, cuồng đam). Matthew cười với cô rồi đồng dạng bước vào.

"Chào Vương tổng" anh cung kính chào

"Có chuyện gì?"

Cô đứng kế bên Tần Diệp Thân, cô nghĩ nếu 2 người có làm gì mà cô ở đây giống kì đà cản mũi quá

"Tôi xin phép ra ngoài trước"

"Ở đây"

"Làm gì? Đến giờ nghỉ trưa rồi mà"

"Ngồi với tôi"

"Nhưng....nhưng....tôi đói"

"Tý nữa đi ăn chung với tôi"

Hai người cứ nói qua lại cuối cùng ai mới là kì đà cần mồi đây

"Tôi có chuyện cần nói" Matthew

"Nói"

Có chuyện cần nói thì nói đi mắc mớ gì phải kêu tui ở lại tui còn phải đi ăn nữa chứ, đói quá

"Món hàng ta đang bị trục trặc, vì sự cố nào đó, tôi nghi bên ta có gián"

"Đã xử lý chưa"

"Đã tìm được nhưng chúng ta cũng đã bị mất món hàng lớn"

"Ai cử gián?" Anh vẫn bình tĩnh nói chuyện

"Bên Lục tổng" Matthew bắt đầu lo lắng

"Được rồi! Rút lại tất cả các hợp đồng mình đã hợp tác với bên họ, vì thế họ sẽ sụp đổ"

"Vâng, thưa lão đại, tôi đi trước" Matthew cung kính chào rồi đi ra

Cô bắt đầu thắc mắc nghĩ thì ra anh không phải chỉ là 1 tổng tài không mà còn là lão đại lớn nữa

"Đi thôi" Anh cắt hết hồ sơ vào rồi đứng dậy

"Ồ" Cô đi ra ngoài mở cửa

Lúc đi xuống dưới cô chỉ im lặng như đang suy nghĩ tò mò 1 cái gì đó nhưng lại không để suy nghĩ của mình lọt ra ngoài

"Anh ăn ở đây à?"

"Chứ ở đâu"

"Vâng"

Cô lại lấy 2 khẩu phần ăn đưa cho hấn ta rồi đi ra chỗ khác ngồi nhưng bị anh nắm tay lại

"Ăn chung với tôi"

"Nhưng...mọi người"

"Nhanh"

Cô cuối cùng cũng bị bắt buộc ngồi xuống trước những ánh mắt kì thị của mọi người

Nhưng khi ăn đồ ăn cô không quan tâm đến những ánh mắt đó nữa

"Ăn từ từ thôi" Anh lấy khăn giấy lau miệng cho cô từ tốn

"Tôi không phải con nít"

"Ừm" Anh nhếch môi cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Mèo Con

Sau khi ăn xong cô dọn khay ăn com đi uống nước thì gặp mấy ả bên thiết kế sân si liếc, cô thì cũng chẳng quan tâm bỏ lên phòng, mấy ả như tức điên tiết lên. Trên phòng...

"Này! Giám đốc"

"Có chuyện gì?"

"Bộ anh nổi tiếng lắm hả?"

"Chứ cô nghĩ tôi như thế nào?"

"Ừm thì...à không có gì đâu ạ!"

Nếu anh ta là giám đốc thì đầu ề nào anh ta là trai bao mà nếu là Anh ta là trai bao thì làm sao ngồi được chức giám đốc. Oí giờ rồi quá lo cho mình là được rồi

"Thư kí Trịnh"

"À vâng tôi đây" Anh ta lại giờ trò gì nữa đây???

"Đem tập tài liệu hồ sơ này xuống phòng thiết kế"

Anh ta đúng là vừa mới bị mấy ả dòm ngó xong lại xuống nộp mạng? Tôi đang muốn trở thành người bình thường mà sao anh ta cứ ép tôi hoài vậy

"Vâng!" Mặt cô ỉu xiu

Đi xuống gặp mấy ả đó trong giờ làm việc chắc không làm gì đâu

"Đây là tài liệu của giám đốc"

"Hừ!" Ắ giựt lấy

Cô đang định bước lên thì bị 1 đám người chặn lại, 1 ngày mà 2 vụ kiểm sao nổi?

"Nhờ này nè chị! Nó đi ăn cơm trưa với giám đốc đó" ả đứng kế người đứng đầu chỉ vào mặt cô

"Mấy mới vào làm mà đã bỏ bùa anh Tần tổng của tao ả"

"Ồ! Mấy người nói xong chưa" cô mặt mặt môi nói

"Rồi đó! Thì sao?"

"Vậy tôi đi về"

"Cái con này" Ắ nắm tóc cô lôi lại liền bị cô gạt chân té nằm chềnh vênh giữa sàn nhà. Cô không nói gì nữa mà lên phòng luôn

"Haizz mệt mỏi"

"Sao vậy?" Anh hỏi

"Không có gì? À mà dù sao cũng đến giờ về rồi rồi dọn dẹp rồi đi về trước đây"

"Đi ăn với tôi"

"À...tôi xin lỗi hôm nay tôi bận rồi" cô cười qua loa cho có rồi dọn dẹp

"Việc gì?"

"À...tôi bận đi thăm mẹ"

Mẹ? Cô ta làm gì có ba mẹ cô ta nói dối? Cô hay lắm chắc chắn cô ta làm việc gì đó mà không muốn cho tôi biết. Anh nhếch môi cười đều

"Chào giám đốc tôi về"

"Ừm"

_____ Ở nhà cô _____

"Meo~~~~" Tiếng con mèo của cô như chào đón cô về

"Ừ~~ mèo cưng của chị, chị cho em ăn nha" Cô bỗng con mèo của mình cưng nịnh

"Moe~~" Bỗng nhiên nó cúi gắt hẳn lên, cánh cửa tự động mở ra "cạch"

"Ai vậy? A á là anh sao boss"

"Ừm là tôi"

"Tại sao anh biết nhà của tôi? Anh vào đây làm gì?"

"Tôi nhớ em" anh chồm tới nắm chặt 2 tay cô không cho cô có cơ hội vùng vẫy, phủ lên đôi môi ngọt ngào bắt đầu từ từ tiến sâu vào trong cô vì quá bất ngờ và khó chịu nên đã cắn vào lưỡi anh khiến anh chảy máu bây giờ cô có thể ngửi thấy mùi máu tanh lan ra vòm miệng mình

"Thưa giám đốc" cô chùi miệng rồi đẩy cô ra

"Đừng gọi tôi là giám đốc"

"Tôi đang rất bận nên thứ lỗi mong giám đốc về dùm" cô đẩy anh ra khỏi cửa

"Em đang đuổi khách sao?"

"Tôi đang bận mong anh về dùm cho" cô cố ra sức đẩy anh

Anh quay lại nắm chặt hai tay anh để trên tường dùng cả vạt cột tay lại

"Thà tôi ra! Anh làm gì vậy?"

"Cô là 1 sát thủ?" Anh áp sát vào tai phả hơi

"Anh đang nói gì vậy?" Cô cố vùng vẫy

"Cô không có cha mẹ?" Anh nói

Cô vì quá bức tức nên đã đạp chân, đá vào bụng anh, anh biết trước nên đã lấy tay đỡ

"Mong anh về cho" cô tháo cả vạt của anh, đưa

"Meao~~" Con mèo đi lại bên cô nhảy lên tay cô xoa đầu nó có vẻ cô bắt đầu đỡ bức hơn

Nhìn đồng hồ!! Sắp tới giờ hẹn với Cố Hạo rồi ời ơi giờ ời

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Hàng xóm

Cô bắt đầu vùng vẫy đẩy anh ra, cô vào phòng thay đồ nhưng hắn ta cứ mặt dày đi theo

"Giám đốc! Anh ra ngoài đi"

"Thân thể cô, bộ tôi không thấy?"

"Anh không có lòng tự trọng sao?"

"Với em" Anh mặt dày mỉm cười

"Đúng là vô sỉ"

Anh liền nhanh bước áp sát cô vào tường hôn ngẫu nhiên nhưng cô không bao giờ chấp nhận, anh liền thường tay vào áo cô sờ mó, cô bức tức đẩy anh ra làm sao có thể giải quyết tên mặt dày này cơ chứ

"Mong anh giữ tự trọng"

Cô liền chạy vào phòng thay đồ nhanh chóng rồi đi ra ngoài, ra ngoài khoá cửa rồi kêu anh mau mau về nhà. Đi qua quán cafe hẹn với Cố Hạo

"Có chuyện gì?"

"Em có thể nghe anh giải thích?"

"Tôi nói anh không hiểu? Có cần tôi đánh vẫn không? B ạ n"

"Nếu anh không thể giải thích anh sẽ yêu em lại từ đầu"

"Tùy anh" Cô đứng dậy thì ngay lúc đó bị anh kéo tay lại hôn một cách điên cuồng anh nhớ cô thật sự rất nhớ cô tại vì cô không cho anh đụng chạm nên vì nhu sinh lý của anh... Anh yêu cô, anh yêu cô rất nhiều

"Thôi đi" Cô liền tát hấn cô cố gắng kiềm lại không để nước mắt trào trực ra không được cô phải thật mạnh mẽ

"Em..."

Cô bước đi không quay đầu lại nước mắt lúc đó cứ tuôn ra như mưa từ nhỏ đến bây giờ anh là người cô thương yêu nhất. Tất cả cuộc sống, tình yêu, sự nghiệp, và cả tuổi thơ cô luôn nhìn tất cả bằng nỗi ĐAU!!! Cuộc đời không cho cô thứ gì êm ả cả

Đi về nhà dòng người thật tấp nập cô nhớ những kỉ niệm xưa nhớ hấn ta dắt cô đi ăn kem, cùng nhau chụp hình...

Mở cửa vào nhà "cạch" cô thấy hấn ta (Tần Diệp Thần) đang ngồi trên ghế gác trên lên bàn tô vẽ tự nhiên như ở nhà

"Sao? Sao anh lại ở đây"

"Muốn thì được thôi"

"Anh mau đi về nhà dùm tôi đi"

"Tại sao? Tôi thích ở đây hơn"

"Ở đây tính thêm tiền đấy"

"Bao nhiêu?" Anh bỏ chân xuống giọng nói tà mị

"500 vạn 1 tiếng"

"Tôi có thể cho em nhiều hơn"

"Là sao" 500 vạn 1 tiếng quả thực là quá đắt cho căn nhà cũ kĩ này anh ta có bị gì về thần kinh không vậy???

"Cười tôi! Em sẽ có tiền, xe hơi, có nhà lầu, biệt thự, công ty của tôi và tất nhiên quà khuyến mãi là tôi. Em nghĩ sao?" Hấn nhếch mép cười

Cô lắc đầu than trời, tên này ở đâu ra vậy

"Dễ dàng quá mà"

"Anh muốn làm gì thì làm, tôi thua anh rồi"

"Em nói đấy"

"Ừ" cô liền ngó qua lại không thấy con mèo của cô đâu liền cất giọng nói

"Tiểu Bảo của tôi đâu?"

"Tiểu Bảo? Con mèo đó sao?"

"Đúng"

"Trong tủ"

Cô liền chạy tức tốc mở hết cửa tủ ra, tên đáng ghét kia tại sao lại đem Tiểu Bảo của ta bỏ vào trong tủ cơ chứ T.T

"Tên kia! Tại sao anh lại bỏ Tiểu Bảo vào tủ cơ chứ"

"Phiền"

"Tôi nói cho anh biết anh là giám đốc là 1 vị tổng tài anh nói ai thì người đó phải nghe, nhưng anh có thể nào phân biệt được công và tư không? Anh đã làm phiền tới cuộc sống của tôi quá rồi đó"

"Vậy sao?"

"Mong anh về cho"

Anh không nói gì liền đi ra ngoài đây là lần đầu tiên có người thuyết giảng cho anh ngoài mẹ anh đúng là thú vị

Cô trong phòng thờ phào nhẹ nhõm nhưng chưa được bao lâu thì cô nghĩ là mai chắc mình sẽ bị đuổi việc, sao số mình xui vậy nè

"Tiểu Bảo của chị" cô nói với giọng quan tâm

"Meo~~"

Cô ra ngoài hóng gió liền thấy ai đó hình như vừa mới chuyển nhà qua kế nhà mình, bỗng nhiên có một con chó lại liếm chân cô, cô ngồi xuống vuốt ve nó một hồi thì chủ nó cũng tới

"Chào cô!" Anh hàng xóm đẹp trai lại chào hỏi

"Thụ?" Cô liền nhìn anh thấy anh da trắng lại vừa đẹp trai hiền lành liền nghĩ anh ta là thụ, ôi! Cô thật là ngốc quá chưa gì đã tạo ác cảm rồi

"Một đêm thử không?" Anh nở nụ cười ranh mãnh

"A...a...tôi xin lỗi" cô giật mình cúi đầu xin lỗi rồi rít

"Không sao, con chó này là của tôi"

"À vậy à tôi xin lỗi anh nhiều"

"Không có gì! Cô tên gì?"

"À tôi tên Trịnh Khả Vy"

"Tôi tên Dương Phong mới chuyển về đây, cô có gì giúp đỡ"

"À..vâng" cô gãi đầu cười

"Đây là" Con mèo nhà cô ra ngoài nhà nhìn con chó với ánh mắt tìm hiểu

"À đây là Tiểu Bảo"

"Còn đây?"

"Là Su Kem"

"Dễ thương quá"

"Cô ăn tối chưa?"

"À....chưa"

"Đi ăn với tôi nhé tôi mời coi như lần đầu ta quen nhau"

"Okkkk nói gì chứ ăn thì tôi không khách sáo"

Ai biết được tất cả cuộc nói chuyện đã bị thuộc hạ của ai đó chụp hình rồi ghi âm lại

Mấy mị muốn anh hàng xóm là n9 hay anh giám đốc??????

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Ghen? (H+)

Cô sau khi ăn 1 bữa no nê (ăn free sao không ngon?) Cảm thấy cái bụng mình không còn chỗ chứa mới bỏ đĩa xuống. Anh thì nãy giờ nhìn cô ăn mà quá sức ngạc nhiên

"Sao? Tôi ăn no rồi tính tiền đi" Cô lau miệng nhìn anh nói

"Cô là con gái sao?" Thật là nếu cô ta là con trai cũng không thể nào ăn hết 20 đĩa sủi cảo, 10 cái bánh bao hấp, 5 đĩa com chiên, 15 cái bánh mì giòn, 10 đĩa há cảo và ăn tráng miệng là 2 pudding xoài nữa chứ

"Anh nói vậy là sao?" Cô nhìn anh khó hiểu

"Haizz! Coi như hôm nay tôi xui" Bây giờ anh cũng không biết nên khóc hay cười nữa

Sau khi thanh toán xong 2 người đi bộ về nhà nói chuyện rất thân mật ai nhìn vào cứ tưởng đó là 1 đôi tình nhân

"Cảm ơn anh vì bữa ăn" Cô cười cảm ơn anh

"Không có gì chắc đây là lần cuối tôi mời cô đi ăn" anh ngán ngẩm lắc đầu

Sáng sớm hôm sau vì cô cày đọc truyện đạo tình kết quả là dậy trễ 3 chân 8 cẳng chạy phóng lao thẳng đến công ty, tiện thể cô mang luôn cả cuốn truyện (đạo tình, tui cũng là fan của tề mặc nhen)

Bước vào phòng đã thấy anh ta đã có sát khí không ai dám đắc tội. Cô bước vào cúi đầu chào

"Chào giám đốc!"

Anh không trả lời cứ cắm mắt vào laptop cô đâu biết sáng nay anh ta hành mọi người lắm đâu chứ, ai nhìn không hợp mắt anh là anh cho nghỉ việc tất không cần biết lý do gì

Cô chào anh ta lần nữa nhưng thấy hần không quan tâm nên cũng mặc kệ làm việc của mình, may là không bị đuổi việc là được rồi. Cô ngồi trên ghế cứ cười tủm tỉm chuyện hôm qua của anh hàng xóm khiến hần ta càng nổi máu điên hơn

"Thư kí Trịnh" Hần 2 mắt đỏ ngầu kêu tên cô

"Vâng sao ạ" Cô bước tới

Liền bị hần ta vỗ lấy 2 tay nhanh chóng đã bị hần trời lại bằng cả vạt, đè xuống bàn bị hần ta hôn ngẫu nhiên khiến cô trở tay không kịp, anh liền nhấc cô lên bỏ lên vai, cô vùng vẫy trong vô vọng, hần ta bấm bấm cái gì đó 1 cánh cửa mở ra bên trong nội thất đầy đủ không khác gì khách sạn.

Hần quăng cô xuống không thương hoa tiếc ngọc hần nằm xuống tạo ra những vết tiệt trên cỏ vì thế mà rỉ máu, anh đang đánh dấu chủ quyền lên người cô không muốn cô là của ai khác ngoài anh, tay tình nghịch luôn vào áo nhào nặn bông hoa to tròn se se cục trần châu vì thế mà dựng lên, tay còn lại lần mò đến chỗ sâu thẳm trong cô, cô vì bị anh làm tác động ra dịch nước

"Khó chịu....um"

"Em thật là hư đó tiểu bảo bối, ở dưới em ra thật nhiều nước"

"Không có.."

Anh được nước làm tới 1 ngón, 2 ngón, rồi 3 ngón đút cả vào trong cánh hoa, cô thật sự thấy khó chịu cảm giác này chưa hề có với cô, nó quá xa lạ nhưng cô rất thích nó

"Muốn sao?"

"Ừm...ừ....đúng"

Thấy cô đang trên đà thỏa mãn anh liền từ từ bỏ 1 ngón ra coi cô sẽ làm gì?

"Đừng...."

"Sao?"

"Đút...ngón tay....anh vào"

"Tôi có thứ này sướng hơn, em muốn không"

Bây giờ niềm khao khát nguyên thủy nhất của cô không thể nào nói không được, thật sự rất khó chịu

"Muốn...tôi....muốn"

Thứ ở dưới anh đã nóng và cương cứng cậu bé nhỏ của anh đã phải chịu đựng nhiều lắm rồi, anh cỡi hết những gì vương vãi trên cơ thể, từ từ đâm vào bên trong, nó như đang muốn xé toạc cô ra đau đau quá, cô không muốn nữa đau quá, màng trinh từ từ bị rách ra máu, cô đã không còn là xử nữ nữa rồi, đau lắm cô không muốn

"Đau quá! Mau...mau rút ra"

Anh liền hôn nhẹ nhàng lên trán cô rồi ân cần bảo

"Chút nữa sẽ sướng thôi, đừng lo tiểu bảo bối"

Anh nhấp hông từ bên trong cô cứ quần chặt lấy anh khiến anh cũng khó mà cử động, anh cần nhẹ vào hạt trân châu của cô khiến cô rên rỉ

"Ừm....a...ừ"

"Chỉ mới nhiều đó mà em đã như vậy rồi sao?"

Hắn nhấp hông nhịp nhàng để cô cảm nhận được tình dục là như thế nào, cô không hiểu sao đầu óc cứ quay cuồng, thân thể thì tự động phối hợp với anh, cô muốn cô muốn nữa

"Ừm...ừ....a....Mau..ra..đi"

"Cầu...xin tôi đi" bên trong cô thật sự là rất sướng anh muốn tìm hiểu cô anh muốn cô và cả thể xác cô nữa

"Cầu..xin...anh....giám...đốc"

"Gọi tên tôi Thần!!"

"Th...ần...."

Anh bắn những thứ ấm áp vào bên những cánh hoa sung đỏ thứ đó ấm ấm nóng nóng trong bụng thật là dễ chịu

Cô vì kiệt sức mà ngất lịm đi, trông cô mệt mỏi hình phạt cho cô như thế có vẻ là được rồi ngủ đi tiểu bảo bối nhỏ của tôi

"A..a...a....Anh đang làm gì vậy?" Cô hét toáng cả lên chuyện là....anh cứ nhìn chăm chăm vào cô miệng cứ cười tùm tùm như con ma làm cô giật hết cả mình

"Tôi nhìn vợ tôi ngủ, có gì sai sao?"

"Tôi là vợ anh khi nào" cô nheo chân mày nhìn thẳng vào mắt anh

"Lấy lần đầu tiên của em, không được gọi là vợ sao?"

"Tất nhiên là không! Phải đăng kí kết hôn mới được chứ" Cô ngồi dậy lấy chăn che thân thể trắng hồng của mình, haizz cô che như không che lộ cả xương quai hàm quyến rũ, anh nhìn cả thân thể cô không thể nào không thèm được, cô nhóc này ra ngoài sẽ bị nhiều nam nhân để ý lắm đây

"Em đang quyến rũ tôi sao?"

Mị định cho thêm 1 người nam nhân nữa zô làm cho chuyện thêm hấp dẫn mấy mém nghĩ sao??□□

Nhớ bấm theo dõi và sao để ủng hộ cho tui nheemnn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ruồng bỏ

"Em đang quyến rũ tôi sao?" Anh nhếch mép cười

Cô nghe thấy anh nói vậy liền gom hết chăn quần quanh người mình nhưng nhưng...

"A a mau che cậu bé của anh lại đi kìa" Cô bịt mắt lại quay chỗ khác

"Không phải em đã thấy nó rồi sao?"

"Tên khốn này! Thật là biến thái"

Cô liền chạy một mạch về nhà tắm vì không biết ở đâu nên cô cũng hơi lạng quạng, cô nhìn anh với ánh mắt dè chừng từ từ mở cửa phòng tắm mở ra đóng và còn chốt lại 1 cái "cạch" nữa chứ

"Tôi làm gì cảm thú đến mức đó chứ!" Anh ôm đầu cười

Cô tắm xong quên đem theo quần áo để mặc mà thôi tên cảm thú xé hết quần áo cô rồi còn gì, ở trong đây cũng không phải là cách mà quần khăn quanh người có khi hằn ta lại lên con

"Này! Tôi không có đồ để mặc" Cô mở cửa đủ để cái đầu của cô ra ngoài

"Thì sao?" Hắn ta ngồi đọc tài liệu nhìn về mặt chăm chú

"Mua đồ cho tôi đi" Cô bực mình

Anh cũng biết nên đã kêu người khác mua đồ nhưng có lẽ 10 phút nữa mới tới. Anh đứng dậy đưa cho cô cái áo sơ mi màu đen anh sợ nếu đưa cho cô áo màu trắng sẽ một thấy một không đề cô ra thật nữa

"Đây!" Anh đưa cho cô tiện thể đẩy cánh cửa mạnh ra, cô đang dựa vào cửa bị anh đẩy ra thì mất vật tựa té vào người áo. Anh chụp cô lại nhưng cái tay vô tình lại dính trúng 2 cái bánh bao to mềm. Anh liền bóp nhẹ

"Tên biến thái này" cô liền dơ đầu gối đá ngay vào hạ bộ anh khiến anh đau đớn nằm gục dưới đất, từ khi anh bước chân vào mafia chưa ai làm nhục anh như thế này

"Cho đáng đời!!" Cô đóng cửa lại thay nhanh chiếc áo anh đưa rồi đi ra. Anh nằm trên giường đau đớn, anh đâu phải cố tình đâu

Cô bước ra, anh nhìn cô, anh đã sai sai thật rồi chiếc áo màu đen của anh lại làm xương quai hàm càng trở nên quyến rũ, tóc ướt rũ trên vai khiến cho đôi phần bị dính trên áo, làn da trắng toát lên phối hợp với chiếc áo vô cùng đẹp. Cô tỉnh ngịch quay quay tay áo dài của anh. Anh liền tới cột hai tay áo lại rồi ngồi xuống ghế điềm tĩnh lại

"Chuyện quá khứ của em? Em muốn che giấu sao?" Anh nghiêm túc

"Đừng nhắc lại chuyện đó nữa" cô ngập ngừng cô thật sự không muốn nhớ quá khứ kinh tởm đó nữa

_____ Trở về quá khứ _____

Trước khi chưa sinh ra cô, cô là niềm tự hào của gia đình và cả gia tộc nếu chuyện đó không xảy ra thì cô có là bây giờ cô đã sống trong sung sướng biết bao. Ai biết được mẹ cô lại sinh đôi, thế là cô bị cả gia tộc ruồng bỏ, lúc nào cũng bị đánh đập không có tình yêu thương của gia đình, em cô thì ăn sung mặc sướng vì số phận làm chị phải cố gắng chịu khổ thay em, năm cô 16 tuổi cô học rất giỏi trái lại với em cô vì sự nuông chiều hết mực nên ngày càng xuống thấp. Cô tên là Khả Vy còn em cô là Khả Hân

Cô được vào trường rất nổi tiếng vì điểm đạt được rất cao, vì mẹ cô lo cho con mình (Khả Hân) học ở trường nhỏ bé thấp hèn nên đã nói cô đổi học bạ (tại mặt giống nhau nhưng Khả Vy có phần nổi trội đẹp hơn), cô đã từ chối nhưng trái lại là sự đánh đập hành hạ gấp đôi, bắt buộc cô phải đồng ý. Năm lên 19 tuổi, vì có ký hiệp ước nên em cô phải đi làm 1 sát thủ để phục vụ cho tổ chức trong vòng 3 năm, nhưng lúc này lại nhường phần đó là cho tôi. Sau khi tôi đã giỏi, trở thành 1 sát thủ chuyên nghiệp thì tôi trở về nhưng lại không phải sự chào đón của gia đình, mà là sự ghét bỏ□

Em cô giờ cũng đã có chồng, hắn tên là (Gia Khiêm), yêu Khả Hân chỉ vì mục đích thừa nước đục thả câu chờ đến khi công ty ba cô tàn mạt mới rút về, ai ngờ hắn lại yêu cô (Khả Vy) đợi lúc Khả Hân không để ý liền làm những chuyện thô bỉ. Khả Hân biết được cũng là lúc các tay chó săn soi mói đến gia đình cô. Mẹ cô và em liền nói với các nhà báo cô là đồ giết chồng em đầu mình, đi ra đường thì bị người trong thiên hạ chỉ trích, đánh đập và trong nhà cũng chẳng hơn là mấy. Uất ức cô liền sát hại cả gia đình, họ cầu xin nài nỉ thì cô chỉ phán lại 1 câu

"Có hạn!!"

Trong đêm đó cô ra đi với 2 bàn tay thấm đẫm máu. Cô không phải như những đứa trẻ khác không có cả 1 chút tình thương dù là thương hại cô vẫn chấp nhận, cô thèm muốn những tình yêu thương thừa thãi đó....

_____ Trở về hiện tại _____

"Tôi vẫn ở đây với em mà" Anh xoa đầu cô rồi nói

"Thật không?" Cô nhìn anh như mong chờ điều gì đó

"Em không tin tôi sao?"

"Sao mà tin nổi! Bên ngoài anh có bao nhiêu là phụ nữ đẹp, ngu gì lại chọn tôi" cô nhếch mép cười cô đúng là ngốc quá

"Vậy thì cứ để xem"

Thấy sao??

Đừng xem chùa mù□

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11-1: Phần I: Dạ tiệc

_____ Sau khi cuộc nói chuyện kết thúc họ ra ngoài và làm việc _____

"Thưa giám đốc đây là hồ sơ của anh, và 8h30 tối nay anh có 1 buổi đi dạ tiệc"

"Tối nay cô có bận?"

"À...ừ...thì tôi..." Cô muốn đi để ăn những món đồ ăn ngon trong bữa tiệc nhưng lại sợ hấn ta thịt mình nữa, bây giờ vẫn còn ê ẩm đây mà

"Sao?"

"À...chắc tôi không đi đâu ạ"

"Em lại đề tôi 1 mình sao?"

"Tại tối nay tôi có hẹn" thà về nhà chơi với anh hàng xóm còn sướng hơn người gì đâu đẹp trai dễ sợ

"Không đi! Trừ lương"

"Nhưng..." Kệ đi dù sao con bff mình cũng sắp về kêu nó bao ăn là được, đi theo hấn chỉ có chết

"Trợ lý! Cô thật là cứng đầu"

"À vâng...tôi có hẹn thật mà"

"Trai hay gái?"

"Là con trai hay con gái có liên quan gì tới boss không?" Cô cứng giọng, tại chuyện của cô mà tại sao hấn ta có quyền quản cơ chứ

"Tiền lương gấp 2"

"...." Cô lắc đầu

"Gấp 4?"

"...." Vẫn lắc

"Gấp 6"

"Ok! Boss" Cô cười vui vẻ lại bóp vai cho anh

"Tôi đến đón cô" Anh có vẻ thoải mái thư giãn người

Sau khi cô thay đồ xong đi ra ngoài

"Cô hôm nay đi đâu à?" Dương Phong thấy cô mang đồ đẹp lại hỏi thăm

"Tôi đi dạ tiệc" Cô tươi cười híp mắt

"Vui nhì?" Anh lại gác tay lên vai cô

"Vui chứ! Nhưng mà tôi không thích ai gác tay lên người tôi đâu" cô hất tay anh xuống

"Không phải vì cô lùn sao?"

"Tôi cao lắm chứ bộ, tại anh con trai thôi" Cô cũng ráng chu môi lên cãi

"Vậy sao?" Anh xoa đầu cô, cúi nhẹ người xuống hôn nhẹ lên má cô khiến mặt cô chẳng khác gì trái cà chua, cô ngại ngùng quay sang chỗ khác

Ai kia vừa mới tới bắt gặp được khoảnh khắc đó liền đi lại với vẻ mặt sát khí

"Đi được rồi chứ?" Anh mặt hầm hầm lại kéo tay cô

"Được rồi" Cô nhìn anh mắt thù hận đến giờ nào không đến, đến ngay lúc quan trọng đúng là tên phá đám mà

Dương Phong đứng sau cười mỉm nhìn 2 người đến khi bước lên xe

Anh ngồi trên ghế lái còn cô như sợ anh ta không dám ngồi gần nên xuống sau xe ngồi cho an toàn

"Lên đây"

"Thôi tôi ngồi đây cũng được rồi"

"Tôi không nói đến lần 3 đâu"

"....." Rốt cuộc cô cũng phải im lặng lên trên ngồi

"Hắn ta hôn cô ở đâu?" Hắn quay sang cô hỏi

"À...ở má" Thấy hắn ta như vậy cô không dám cãi lời mà làm theo

Anh tiến sát lại gần cô hôn ngay má và ở dưới xương quai hàm anh còn để lại dấu tích của mình

"Anh làm gì vậy?"

"Em chỉ là người phụ nữ của tôi, tôi làm vậy có gì sai?"

"Anh...anh" cô nhìn hắn bộ tên này không có liêm sỉ sao, cô đã làm người phụ nữ của hắn bao giờ chứ, nếu mà bây giờ cô giết được hắn cô đã băm hắn thành ba mảnh cho chó ăn rồi

Đến chỗ dạ tiệc

Cô và anh cùng đi xuống giữa những nơi đông đúc, mọi người ai cũng giương mắt nhìn anh ta, mặc dù có rất nhiều người nể phục anh ta tuổi trẻ tài cao nhưng cũng rất căm ghét vì quá tài giỏi, anh ta cũng đã khiến một công ty đứng trên trời chỉ cần anh búng tay là công ty đó liền suy sụp không quá 3 ngày

"Chào Vương Tổng"

"Chào Vương Tổng" anh đi qua ai nấy cũng phải chào hỏi

Cô nhìn hắn, quả là một người ai ai cũng nể phục, mà khoan nhìn anh ta đẹp trai đấy chứ, đôi lông mày này, mắt này, môi nữa nhìn lại mình sao thấy có khi còn xấu hơn anh ta nữa, cô nhìn anh một hồi lâu cho đến khi anh quay sang nhìn cô

"Đẹp trai quá sao?"

"Tự nhận" Cô thấy vậy liền giật mình bỏ ngay suy nghĩ đó trở về với thật tại

"Chào Vương Tổng tôi mời ngài 1 ly" Ông già nào đó nhìn có vẻ là 1 người tham nhũng, nét mặt ông ta có vẻ là 1 người sáng nghiêm túc, tối vào bar

Anh không nói gì đáp trả lại chỉ cụng ly với ông ngay cả con mắt nhìn cũng không giành cho ông

"Chào Vương Tổng" lần này cô liền nhìn sang cô gái bên này, nhìn cô ta 3 vòng đều tốt chỉ có vòng 1 là bự quá so với cô ta, nhìn xuống đầu gối có vẻ hơi thâm, chắc cô ta cũng là loại ăn nằm để lên chức. Cô nhìn tổng quát mọi người nói chuyện họ đồng thời nói lên cả tính cách con người thật của mình

"Ồ đây không ai là người tốt cả sao" Cô giựt nhẹ áo của anh ngược đầu lên nói nhỏ

"Em gọi lăm" Đúng là 1 con người có tính cách nhạy bén nhìn bề ngoài biết tính cách rất tốt cho phi vụ lần sau anh nhờ cô, dù sao cũng là 1 sát thủ anh không nên coi thường cô

Nhấn sao đuyyyy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11-2: Phần II: Nguy Hiểm

Vì anh có quá nhiều người vây lại nên cô cũng lạc ra anh từ khi nào, cô liền lại gần bàn đồ ăn định ăn vài thứ thì Cố Hạo người yêu cũ của cô bước đi với ả đã làm tình vào ngày hôm đó, làm sao cô quên được mà thôi bữa tiệc đang vui cô không muốn làm náo loạn. Hấn bước tới gần cô

"Chào em!" Hấn cười tươi

"Chào!" Cô lười nhác trả lời, thật ra cô vẫn còn tình cảm với hấn ta nhưng chỉ một chút

"Em khỏe chứ" Hấn ta nhìn cô nhưng ả bên cạnh thì trông có vẻ ghen tỵ anh quan tâm đến cô quá

"Vẫn còn thờ ơ" Cô liền ăn một viên chocolate, vừa ngọt vừa đắng như tình yêu vậy, lúc đầu thì ngọt sau thì đắng nhưng người ta lại rất thích nó, thật khó hiểu?

Nhà hàng Trung Hoa cao cấp này sở hữu không gian sang trọng, lộng lẫy mang vẻ đẹp cầu kì tinh tế, bàn ăn trải dài nhưng không những vậy lại có những phòng vip riêng cho những đôi nam nữ làm việc riêng□

"Tôi mời em" Hấn đưa cho cô một ly rượu vang đỏ, ly rượu trong suốt với màu rượu đỏ khiến trở nên đẹp hơn

"Cảm ơn" Cô lạnh nhạt cầm lấy ly rượu, cô đưa lên môi định uống thì màu có vẻ nhạt hơn rượu trên ly anh ta, ở đáy ly còn có những hạt nhỏ chưa tan hết, muốn bỏ thuốc vào ly cô, không dễ! Cô để ly rượu xuống bàn đi ra chỗ khác nhưng ả đứng bên Cố Hạo không dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy. ả bước đi theo cô

"Chuyện gì?" Cô thấy ả bước theo khó chịu nói

"Cô đừng bám theo Cố Hạo nữa như con chó bám chủ như vậy nữa"

"Như vậy cô cũng là 1 con chó mới theo đuôi chủ thôi" cô nhếch mép cười

"Cô...đúng là con không biết tự lượng sức mình vừa chia tay người yêu đã có người mới, chẳng hơn kém gì một con phò" ả tiến lên nói chuyện với cô, ả mang bộ đồ xê ngực nhìn là biết chả khác gì đầu đường xó chợ, mới mấy ngày tiêu chuẩn của anh ta xuống thấp vậy sao?

"Ăn đồ cũ của tôi để lại! Ngon không?" Cô không nói gì cất bước đi, để ả lại đằng sau dậm chân tức tối

Cô không biết đến dự tiệc ở đây đúng hay sai nữa. Cô đi ra ngoài lan can cửa sổ, dựa tay vào thành vịn nhìn lên trời. Đang muốn ở một mình thì ai đâu xuất hiện

"Tôi đứng đây được chứ?"

"Ừ! Tự nhiên" Cô nhìn anh, có vẻ anh là người đoàng hoàng nhất trong đây, nhưng ai biết bên trong làm sao chứ, có nhiều người còn thay đổi cả tính cách của mình mà

"Cô tên gì?"

"Anh nên cần biết?"

"Nói chuyện hay lắm! Tôi là Diệp Tổng" anh rất thích nói chuyện những người như cô

"Ừm!" Cô nhàm chán trả lời

"Đây là bưu thiếp của tôi" hắn đưa cho cô cái bưu thiếp vàng óng ánh nhìn mà choáng cả mắt

"Đưa cho tôi làm gì?" Cô lười nhác nhìn anh

"Tôi muốn làm bạn với cô"

"Tôi thì không" Cô đi ngoài để lại anh ta đứng đó với vẻ mặt hứng thú

"Đi đâu?" Vương Diệp Thần nhìn cô trả lời lạnh lùng

"Đi tham quan tý xíu đó mà" Cô trả lời, hắn cúi đầu nhìn xuống với cô

"Đi về"

"Ừ" Sao thấy sát khí quá cô đâu có làm gì sai đâu?

Khi vừa mới ngồi xuống xe, đã có cảm giác như bị ai nhìn chăm chăm, cô nói nhỏ với anh

"Hình như chúng ta bị theo dõi"

Anh cũng đã biết lâu rồi nhưng xem khi nào hắn ta hành động, lão già Kỳ Diêm hắn đúng là cáo già thâm hiểm lắm

"Đứng" Anh gạt cần chạy thì bị cả chục viên đạn bắn vào sau xe

"Kính chống đạn?" Đúng là dân chuyên nghiệp cái gì cũng chuẩn bị trước

"Bắn đi" anh liền ném cho cô khẩu súng lục giảm thanh anh muốn cô bắn sao? Cô đã bỏ việc này lâu rồi, nhưng bây giờ là bắt buộc, 1 là chết, 2 là sống

Cô chui ra ngoài cửa sổ, chưa gì đã bị 1 viên đạn trượt qua mặt, dòng máu tươi chảy xuống, cầm khẩu súng lục trong tay, nhìn ra ngoài thật kỹ, anh cứ đánh võng lạng lách khiến cô rất khó có thể bắn trả, nhắm kỹ "đùng" một bánh xe bên địch đã nổ khiến xe mất thăng bằng mà xoay giữa lòng đường 2,3 xe ở dưới vì bị xe trên cản nên tông vào chiếc xe bị nổ lốp. Cô ngồi vào trong thở phào, đúng là ngân cân treo sợi tóc

"Kêu thuộc hạ anh giải quyết đi kìa" cô mệt mỏi dựa người vào ghế dơ cây súng lục lên nhìn chăm chú

"Mai cô đi với tôi"

"Đi đâu?" Cô nhìn anh qua gương chiếu hậu nói

"Bọn người đó ít nhiều gì cũng đã thấy mặt cô, muốn ở đây thì tùy cô"

"Tại sao tôi lại nhúng tay vào những việc này cơ chứ!" Cô ôm đầu, đưa cho anh khẩu súng

"Lấy mà dùng" Anh trả lời lạnh lùng, từ giờ trở đi mọi việc sẽ rất khó khăn, dù sao cũng nên cho cô cây súng để phòng bất trắc

"SIG Sauer P320 của Thụy Điển này lâu lắm rồi tôi mới được cầm lại, đúng là vừa đẹp vừa mạnh"

"Từ giờ không có súng nữa đâu chỉ có đạn kề nhau thôi, ráng mà giữ cái mạng"

"Tôi vẫn còn phải học tập anh nhiều"

Anh quay xuống lật băng keo cá nhân nhìn cô rồi cẩn thận dán lên cho cô

"Chỉ là một vết thương nhỏ" Cô nhìn anh rồi liếc ánh mắt nhìn ra cửa sổ

"Tôi không thích!" Anh hôn nhẹ lên vết thương của cô

Haizz từ giờ tội cho n9 rồi, và cũng từ giờ n9 sẽ lạnh lùng hơn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11-3: Phần III: Ngủ lại

"Tôi không thích" Anh liền tiến lên hôn nhẹ lên vết thương của cô, cô ngượng đỏ mặt đẩy anh lên phía trước

"Chạy về nhà tôi đi" Cô cất khẩu súng gác 2 chân lên ghế trước nói với anh

"Hôn tôi rồi tôi chở cô về" Anh quay xuống nhìn cô với 1 cặp mắt cáo già thật khó chịu!

"Vậy tôi đi bộ về" Cô mặt lạnh nhạt chuẩn bị mở cửa xe

"Cô có chắc?" Anh nhìn qua gương chiếu hậu nhìn cô về mặt hứng thú

Haizz lại không được rồi bây giờ mà ra ngoài thì gặp mấy người đồ chặn đầu đánh bắt nhốt cho mà coi, mà giờ ở lại đây thì mình phải hôn anh ta sao khó lựa chọn quá vậy, nếu là người con gái khác chắc chắn là hôn anh ta tại sao lại có người vô sỉ như vậy chứ

Cô đóng cửa xe lại, mặt hơi nhục ngồi lại vị trí của mình không lẽ lại hôn anh ta? Anh ta không bằng 1 góc anh Dương Phong nhà mình, mà thôi phải làm chứ không không bảo toàn được mạng

"Suy nghĩ lâu quá đó" Anh nhìn cô khó hiểu, hôn tôi thôi mà có gì to tát chứ có người còn luôn mơ ước thậm chí còn không được đứng là sướng mà không biết hưởng, ngốc vẫn hoàn ngốc

Cô nhìn anh rồi từ từ nhắm mắt lại tiến tới chậm chậm, 2 mắt cứ nhắm tịt lại không mở ra, cô hôn lên má anh một cái nhẹ nhàng, thật êm dịu

Anh tham lam lấy tay quay đầu cô lại tách bờ môi ngọt ngào ra một cách dễ dàng rồi tiến vào trong khi chưa được sự cho phép, càn quấy hết tất cả mọi thứ, hút hết tất cả mật ngọt định nán lại thêm vài giây nữa nhưng môi cô bây giờ đã ửng đỏ, đành bỏ lại những thứ đó trở về với thực tại

"Học...học" Sau khi đã được anh tha cho cô liền thở gấp, anh liếm môi mình nếm những thứ còn sót lại

"Tôi thích mùi vị này" Anh hứng thú nói lên, hẳn ta lúc nào cũng vậy đúng là vừa biến thái vừa vô sỉ

"Rồi mau mau đưa tôi về nhà" Cô hấp tấp hỏi anh, còn phải cho Tiểu Bảo ăn nữa chứ đối với cô Tiểu Bảo (con mèo trong tập trước) là quan trọng nhất

"Ủm hôm nay qua nhà tôi ngủ" Anh nói chuyện bình thản đêm nay sẽ là một đêm dài đây, thật thú vị

"Tại sao lại như vậy?" Cô kịch liệt phản đối dữ dội

"Cô không được phản đối" Anh ta lạnh lùng nhưng như đang phát cò trong bụng, thỏ non bị bắt rồi

Cô chĩa ngay mũi súng lục vào chính giữa đầu anh, mặt bắt đầu trở nên lạnh lùng tỏ vẻ đầy nguy hiểm

"Mau"

Anh quay người xuống mặt đối mặt hai người có vẻ đầy sự gì đó là bí hiểm nhưng lại không cho đối phương biết được

"Cô dám?" Anh nhếch môi nhưng cũng không hẳn là cười chỉ tỏ ý định

"Tại sao tôi lại không dám?" Trong không gian tĩnh lặng đến mức lạ kì không tài nào ai muốn biết

"Nếu dám bắn thử cho tôi xem?" Anh như thách đấu cô đổ dầu thêm vào lửa, nếu cô muốn giết anh thì đầu cần đợi tới bây giờ

Cô nhú chân mày lông lại phân vân không biết có nên hay không nhưng tay cầm lại rung lay bầy, bây giờ cô mới biết chỉ cần ánh mắt cũng có thể làm vũ khí giết người được. Song cô bỏ khẩu súng vào hình dáng khẩu lệnh như tỏ ý thua cuộc. Thua không điều kiện

"Nhưng tôi có một điều kiện"

"Nói"

"Tôi muốn về nhà lấy ít đồ"

"Được"

_____ Tôi nhà cô _____

Bước vào nhà cô liền nhẹ nhõm khi thấy cục cưng của mình không bị gì cả nếu có sao chắc cũng theo đó mà chết mất. Cô ẵm con mèo ra ngoài mở cửa xe rồi ngồi vào trong

"Lại là con mèo này" Anh chán nản nhìn con mèo với cặp mắt kẻ thù muôn thuở

"Đòi hỏi gì nữa! Chạy ngay đi"

Trong suốt đường đi cô cứ hát vu vơ, và quan tâm con mèo khiến cho anh điên tiết cả lên nhưng im lặng trừng mắt qua kính chiếu hậu nhưng cô lại chẳng ngó ngang gì anh cả. Khiến anh càng nóng máu thêm

_____ Đến biệt thự của anh~ _____

Anh hậm hực nhưng vẫn lạnh lùng tỏ ra khí phái đi một mạch vào nhà để cô đằng sau nhìn anh khó hiểu

"Meo~" Con mèo chà chà vào người cô nũng nịu

"Cục cưng của chị" Cô vẫn cưng chiều ôm khư khư con mèo của mình đi vào nhà

"Chào cậu chủ" Lão quản gia trạc tuổi cung kính cúi chào anh

"Hừ" Anh nhìn ông rồi đi vào trong ngồi lên ghế, đám người hầu sợ hãi nhưng vẫn khéo léo rót nước cho anh

"Mời cậu chủ" Rót nước xong đám người lui xuống

Anh uống hết rồi lại uống tiếp như đang hạ hỏa. Cô đi lại quản gia cũng không dám thất lễ vì đây là lần đầu tiên mới dất phụ nữ về nhà

"Chào tiểu thư"

"Cháu chào bác! Anh ta bị gì vậy bác?" Nói xong câu đó cô liền bị anh trừng mắt

"Tôi cũng không biết nữa thưa tiểu thư" Không biết nói gì quản gia chỉ biết cười gượng gạo

Tôi như vậy không phải do em làm sao, con mẹ nó! Cứ ôm con mèo chết tiệt đó mà bỏ rơi tôi, em để xem đêm nay tôi tính sổ em như thế nào. Đêm nay sẽ dài đây. Anh nghĩ thầm cười đều

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12-1: Tiểu Bảo?? (H+)

Đi vào phòng cô tham quan khắp mọi nơi, căn phòng này đẹp đấy! Cô vào phòng tắm đóng cửa lại. Anh thấy thế liền nham hiểm theo sau. Anh đứng trước cửa phòng tắm "cạch" mở cửa ra thì...

"Cô đang làm gì vậy?" Anh nhìn cô, từ đâu dục vọng bị tụt hứng mà lạnh xuống

"Đang tắm chung với Tiểu Bảo" Không thèm nhìn anh cô cứ vui vẻ tí mắt nhìn ẵm con mèo từ từ bỏ xuống nước

"RÀM" Hết hứng anh đóng sầm cửa lại, sao cô ta lúc nào cũng mang con mèo chết tiệt đó vậy? Nếu biết nó cản trở như vậy lần đầu tiên gặp nó mình đã bắn chết nó rồi

"Anh ta bị gì vậy nhỉ?" Cô nhìn anh khó hiểu

Sau khi cô tắm xong, cô nhìn qua lại coi có anh hay không rồi quấn khăn tắm bước ra ngoài, kiểm khắp phòng, cô mở cửa tủ ra thấy tủ trống rỗng, liền nhìn lên giường thấy có bộ đồ, cầm lên đứng số đo mình nè!

Nhưng sao bộ đồ này hờ nhiều vậy nè, nào là hờ ngực hờ chân cả tay nữa, nhìn là biết anh ta mua đồ biến thái cho mình mặc rồi. Thôi kệ mang cái này cũng được

Cô đâu biết sói ở ngoài đang cười thầm vì sự bỏ qua của cô

"Haizz cuối cùng cũng xong" Thay bộ đồ "mát mẻ" ra ngoài, ngồi phịch xuống giường đắp mền lại, từ từ nhắm mắt, trước khi ngủ cô cũng không quên nói câu

"Ngủ ngon nha Tiểu Bảo"

"Meo~~" Nó như đáp lại lời cô

Sau 1 giờ đồng hồ anh mới mở cửa bước vào phòng, hung hăng vút con mèo ra ngoài, chốt cửa lại

Tiến nhẹ đến chiếc giường có cô gái nhỏ đang nằm gọn say giấc nồng.

Hai tay Diệp Thần nhanh nhẹn nắm lấy chân của tiểu bảo bối đang mơ ngủ chưa hay biết gì, nhờ bộ đồ anh để trên giường mà bây giờ trông cô thật quỳn rũ, tiến lên phía trên sau khi làm tình với cô 1 lần hẳn đã sớm tìm ra được chỗ mẫn cảm của cô

Hắn bắt đầu xoa bóp nhẹ ở ngực, cô có cảm giác như có con gì đang đè nặng lên cô, khiến cô cảm thấy thật khó thở, cô chậm chậm mở mắt ra

"Anh...đang làm gì vậy ưm..."

"Thích chứ? Nơi này của em phản ứng lại rồi này" Anh nắm bắt được nụ hoa nhỏ của cô, thấy cô có phản ứng lại liền thích thú nhếch mép cười

"Anh....im...đi" Cô khó chịu hai bên chân cứ chà sát vào nhau

Anh nắm vòng eo nhỏ của cô, cúi đầu xuống, bàn tay mạnh mẽ xé rách bộ đồ gợi cảm trên người cô. Cô ngồi dậy lấy mền che thân mình lại

"Anh....anh....làm...gi ở đây vậy?" Cô nhận ra mọi chuyện liền nheo mày lại hỏi anh

"Tôi làm gì bộ em không biết sao?" Anh nói ản dụ, nhếch mép khiêu khích cô

"Anh mau đi ra" Cô chỉ tay ra cửa phòng

"Đây là nhà tôi, em có quyền gì đuổi tôi?" Anh không để cô trả lời cầm cổ chân của cô khiến cô không thể nào di chuyển, được đà làm tới tách chân cô ra cánh xuân hiện ra ngay trước mắt, cúi đầu xuống, tách cánh hoa của cô ra. Cô cố khép chân lại nhưng làm sao bì được sức của anh chứ, cô vội vã lấy tay che lại nơi xấu hổ nhất của mình

"Đừng"

Anh gạt tay cô qua rồi đưa lưỡi của mình khuấy đảo cánh hoa mềm mại của cô, không kìm được mà rên lên

"Ưm...đừng...a"

Anh từ trước đến giờ làm tình với gái chưa bao giờ lại trực tiếp chủ động như thế này, có lẽ cô là người đặc biệt chăng?

Từng đợt sung sướng cứ tiếp tục kéo đến cô không ngăn cản anh nữa mà lại muốn nó, dâm thủy cứ trào trực ào ra, anh đè cô xuống rồi đáng dẫu ở khắp nơi, anh cỡi hết nội y của cô rồi chuẩn bị tiến vào

"Ấn...khó... chịu...quá"

"Em coi tôi với con mèo đó ai quan trọng hơn?" Sao? Anh đang ghen với 1 con mèo thôi sao, đúng là hết chỗ nói

"Tiểu Bảo" Trong cơn mơ màng cô làm sao thấy được sắc mặt của anh đen lại

"Vậy cô kiểm con mèo đó làm cô hết khó chịu đi" Anh bực tức ngồi dậy kìm nén cơn dục vọng ở phía dưới đợi cô nói ra câu trả lời khác

"Anh....anh..." Cô vì quá khó chịu vì những xung đột do anh gây ra mà giờ cờ trắng đầu hàng

Không chân chờ điều gì nữa anh xông lên như con thú hoang đói là tiến đến người cô.....

Làm gì thì chap sau biết ☐ ủng hộ tui đi mà, nhấn sao đó nha

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12-2: Tiểu Bảo? (t.t, H+)

Anh bắt đầu lao tới như con mãnh thú đã bắt được miếng mồi ngon. Anh tách 2 chân mật dịch chảy xuống, anh lôi cự vật nóng hổi khó chịu đang cương lên trước mắt

Cô nhìn nó mà phát khiếp, to thật, thứ này sẽ đâm vào dưới người mình sao? Thật là đáng sợ

Anh bắt đầu tiến vào, từ từ nháp hông ra vào

"Em rất muốn đúng không? Bảo Bối!" Anh nháp hông nhẹ vì sợ cô không kịp thích ứng nhưng ai ngờ đâu

"Mau....nhanh..." Cô hai tai đã ù ù nhưng những tiếng đâm dục vẫn còn văng vẳng trong căn phòng

Anh cúi người xuống 1 lần nữa ngậm nhũ hoa đã dựng đứng của cô mút một cách mạnh bạo

"Ừm...a...nữa..." Cô biết trời đã tối nhưng mặt dù rất muốn nhỏ tiếng nhưng anh làm cô rất sung sướng nên không kìm được mà rên lên

"Em thật là dâm đang!"

Sau một lúc sau cây gậy của anh mới mới vào sâu vào bên trong, lẽ ở bên trong cô quá khít, khiến cô rên to hơn 1 phần vì đau còn 1 phần thì sướng

Anh nhìn cô cười rồi nháp nháy phía dưới khiến cho khe huyết bên trong siết chặt anh hơn, cô ôm chặt thân thể to lớn kia mà không ngừng rên rí

Cô vẫn ôm người anh cho đến khi anh tiến vào chỗ sâu nhất trong cô cứ thế mà đâm sâu khiến cô cao trào sủng sướng, cô không chịu được mà phát ra tiếng rên như làm anh bị mê hoặc mà kích thích hơn

Anh gặm người lên, không chịu được mà bắn vào bên trong cô

Cánh hoa bây giờ như đã được tưới mà sung đỏ, anh rút cự vật ra, trong cánh hoa như đổ nhiều nước mà ào ạt ra khỏi nệm

Cây còn thịt kia bây giờ như vẫn chưa toại nguyện vẫn ngóc đầu lên cương cứng như muốn phát tán thêm lần nữa

Anh kéo cô ngồi ngay đùi anh, mặt đối mặt, anh lại 1 lần nữa đút cái đó vào cô nhưng giờ là đổi tư thế khiến cho cái của anh vào chỗ rất sâu trong cô. Anh liếm vành tai của cô, đang bình thường đại bông (còn thịt) của anh bất ngờ tiếng công khiến cô không làm chủ được mà dựa đầu vào người anh, phía dưới nháp mông để có thể cảm nhận được cảm giác của tình dục, anh hung hăng tiến sâu bên trong, làm cho anh và cô rên lên, cả 2 như đang chìm trong lửa dục

Bị dục vọng che mờ cả mắt, làm đến không ngừng nghỉ, Khả Vy đã mệt đừ nằm xuống, nhưng thân dưới của cô anh vẫn đang làm kịch liệt, đôi tay trườn lên bóp bầu ngực to tròn của cô, cắn mút. Chấn bộ ngực anh lại chuyển sang hôn cô, xương quai hàm bây giờ đã có những vết thương nhưng mập mờ không hiểu hết được ý. Anh đã đến giới hạn bắn ra. Nhưng không như vậy mà đã dập tắt được lửa dục vọng của anh.

Hiệp 3

Hiệp 4

Hiệp 5

Hiệp 6

Làm tới tận sáng anh mới buông thả cô ra, cả 2 nằm xuống da thịt chạm vào nhau mà ấm áp hơn. Hai người ôm nhau ngủ tới sáng...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Giả Dối

Sáng sớm cô bỗng nhiên tỉnh dậy, trời đã sáng quay qua bên anh thấy anh đang ngủ, mới tò mò bèn mắng lại, cô ngồi dậy, lấy chăn che những chỗ cần che lại, nhìn mặt của anh

Ừ~~~ đẹp trai quá, bây giờ mình mới biết là mặt anh ta còn không có mụn, anh ta là gái thì có khi là người mẫu luôn đấy chứ, hèn gì bọn con gái cứ thấy mình là bảo mình tránh xa anh ta. Còn lạc trong vòng suy nghĩ linh tính của riêng mình thì có một giọng nam tính cất lên

"Đẹp trai lắm hả?"

"Không muốn nói nhưng đẹp thật" Cô bắt gặp trả lời

"Vây hôn tôi buổi sáng đi" Anh ta nhắm mắt lại định tận hưởng thì...Cô đã đi ra khỏi giường từ khi nào T.T (tội cho anh)

Bước vào phòng tắm cô định gội rửa hết những hình ảnh của tối hôm qua thì, anh lại lẻo đẻo đi theo cô

"Mau đi ra ngoài" Cô bực mình đẩy anh ra ngoài

"Bộ còn thứ gì tôi chưa thấy của em?" Anh trơ trẽn nói thẳng thừng ra

"Vô si vẫn là vô si" Cô lắc đầu ngoa ngán thờ dãi

Chưa kịp nói thì tiếng chuông điện thoại của anh reeng lên. Anh bỏ qua chuyện của cô mà chậm rãi bước đến chỗ chiếc điện thoại đang reo mà bắt máy

"Có chuyện gì?" Anh quay quắt 360 độ trở thành chất giọng lạnh lùng ai nghe cũng phải có ngay áp lực trên vai

"Thưa lão đại! Lão già Kim gia đã bắn nát chiếc máy bay bên ta, mặc dù máy bay không người lái biết định vị nhưng vẫn đã bị hạ gục hẳn đã lấy hàng của ta" Đầu dây bên kia nói về kính trọng mặc dù đã bị đánh cắp hàng nhưng vẫn ăn nói từ tốn không lời nào không kính trọng

"Hắn ta giao lô hàng thuốc phiện ở đâu?" Anh nói có phần hồi thúc

"Vâng thưa lão đại, ở XXX, lúc X giờ X phút"

"Được rồi! Mau chuẩn bị đi" Anh cúp máy bây giờ chỉ còn những tiếng tút dài

Cô bên trong đã tắm xong, tò mò mà ở trong nghe, mặc dù cô không nhiều chuyện nhưng về chuyện này thì rất tò mò

Lão già Kim, chẳng lẽ là Tập đoàn Hưng thị, Tổng giám đốc là Kim gia, ông ta buôn bán thuốc phiện? Hèn gì dạo này làm ăn đột nhiên khấm khá

"Mau ra đây" Anh đã biết tổng cô đang nghe lén, tại sao làm ăn chuyên nghiệp mà lại đi nghe lén cơ chứ, thật hết nói nổi?

Cô chậm rãi bước ra, nhìn anh chăm chăm, anh ra rất nguy hiểm đã giết cả triệu người chứ chẳng chơi, cô bắt đầu dè phòng

"Tại sao anh lại không dè chừng tôi? Anh không nghi ngờ tôi là nội gián sao?" Cô nhìn anh với ánh mắt cực kì nghi hoặc. Không nên tin ai vì cũng không ai tin mình

"Chuyện có như thế nào cũng là do tôi quyết định! Cô không có quyền xen vào, cô là người của tôi thì phải làm việc cho tôi và ở bên tôi đó là bổn phận của cô"

"Anh..." Cô nhìn anh nhếch mép cười, quả nhiên là như vậy, cả đời này mình chỉ là đồ chơi, chơi chán thì vứt, chỉ là tình thương hại chút đỉnh

"Thay đồ đi" Anh bỏ đi ra ngoài vì không muốn con dục vọng của mình trở dậy thêm lần nữa, không quên để lại cho cô hộp thuốc tránh thai

Anh cất bước đi, để lại cô với căn phòng trống rỗng, có lẽ cô phải khoá chặt trái tim này lại, cô không còn rơi nước mắt nữa, tại sao cả triệu mọi người trên thế giới không hề coi cô là 1 con người. Thậm chí còn bị gia đình xăm sau gáy là 1 mã vạch. Cô không phải đồ chơi, cô là con người nhưng chẳng ai công nhận

Cô bước ra ngoài, bước lên xe của anh, với khuôn mặt lạnh nhạt không sức sống, cô ngồi ghế sau vì cô biết cô không xứng ngồi ngang hàng với anh

Trên suốt đường đi cả hai im lặng khác với mọi lần, cô nhìn ra ngoài trời đang đổ mưa sao? Đang thương hại cô, cơn mưa này không hề lạnh lẽo mà rất ấm áp. Đang tận hưởng thì tiếng tin nhắn của điện thoại cô reo lên "ting...tingg..."

Là tin nhắn của Dương Phong, phải rồi lâu ngày không về chắc anh cũng lo cho mình. Như sức sống đang ủa về cô bắt đầu cười mím nhắn tin lại

"Sao dạo này em không về nhà?" Dương Phong nhắn

"Đừng lo! Em chỉ đang đi du lịch vài ngày, mấy ngày nữa em về" Cô

"Đi làm không biết có nhiều tiền không mà đi du lịch, về bao người hàng xóm tội nghiệp của em đây này□"

"Ồ! Anh phải bao em mới đúng chứ"

"Tôi không biết! Tôi đang nhớ em, mau về"

"Tuân lệnh!"

Cứ thấy cô ngồi sau cầm điện thoại cười tủm tỉm một mình anh liền thẳng gấp xe lại

"Anh chạy kiểu gì vậy?" Cô khó chịu nói anh

"Mau đưa điện thoại đây" anh đưa tay ra cho cô đưa

"Tại sao?"

"Mau!"

"Không! Còn lâu" cô đang nhắn tin với Dương Phong mà

"Cô gan to lắm" Anh giật lấy xem tin nhắn giữa cô với hắn

Hnay sinh nhật tui đó nhen☺ ai chúc mừng tui đuy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Im Lặng

"Cô gan to lắm" Hắn giật lấy điện thoại giữa cô và Dương Phong, không hay không rằng mà ném thẳng ra ngoài, trở thành đồng sắt vụn vô tri vô giác

"Anh làm gì vậy hả?" Cô nóng máu nhìn anh, tên này có bị điên không vậy cái gì cũng cướp lấy mà chiếm đoạt, làm cô cực kì khó chịu

"Có mắt không thấy à?" Anh quay lên bình tĩnh lái xe đi tiếp, làm anh một phần bình tĩnh, anh nhìn qua gương chiếu hậu thấy cô đằng sau ngồi im lặng không nói gì, trong mắt cô phủ hơi nước như đang chờ trực trào ra nhưng không muốn tỏ ra yếu đuối

"Làm sao?" Anh vẫn giọng lạnh lùng đó nói với cô, cô không nhìn thẳng vào mắt anh qua gương mà nhìn ra ngoài trời đang mưa từng giọt

"Không có gì?" Cô giọng chính đốn chậm rãi đáp nhẹ lại anh

Dù sao anh ta coi mình không hơn không kém gì một con điểm, không tôn trọng anh ta muốn nghĩ gì thì tùy, dù sao thì cũng không có quyền lên tiếng

Nghe được câu trả lời của cô, anh bình tĩnh lại đôi chút, nhưng lại cảm giác khó chịu ngọt ngào ở đâu đó nhưng không tài nào hiểu hết.

_____Đến Sân Bay Riêng_____

Cả 2 người bước xuống, anh mang bộ vest đen, đeo mắt kính đen (kính mát) nhìn người khác cũng không thể nào không có phản kính sợ, cô mang áo trắng áo khoác đen, chiếc quần dài bó khiến thân hình cô trở nên cá tính, thon gọn đội chiếc mũ lưỡi trai đen tỏ ra khí chất. Hai người đi vào thì Matthew (trong tập trước, Matthew là trợ lý trọng tài cả mọi chuyện ở thế giới ngầm, kiêm luôn cánh tay phải đắc lực của anh)

"Chào lão đại" Anh cung kính cúi chào anh

"Ừm! Chuẩn bị chưa? Anh giọng trầm ổn nghiêm túc

"Vâng! Đã xong rồi ạ, mong lão đại và..." Matthew liếc nhìn qua cô (Khả Vy)

"Người mới" Anh lạnh lùng nói

"À.....mời" Matthew đi trước dẫn đường

Cô vẫn cứ im lặng không nói gì, dù sao cô vẫn không có quyền hay định vị gì mà nói ở đây, vẫn phải biết kính trên nhường dưới để sau này không phải....như bây giờ. Cô cười nhạt

Sân bay trải dài cả hàng từ cả trăm mét vuông, chiếc máy bay gọn nhẹ nhưng có sức phản lực kinh khủng, chiếc máy bay này hình như sẽ là chiếc máy

bay mình sẽ đi làm phi vụ đầu tiên của anh ta cho thì phải. Nhưng phải đi đâu cơ chứ??

"Cộng Hoà Nam Phi" Anh vẫn giữ khuôn mặt lạnh như băng ngàn năm không tan chảy, tại sao anh lại biết cô đang nghĩ gì nhỉ? Cô đã cố gắng che giấu cảm xúc, suy nghĩ của mình mấy năm qua rồi mà

Mà thôi cũng đúng nước này có rất nhiều tài nguyên khoáng sản, đáng để những trùm mafia ngó tới

"Đi" Anh bước dài lên khoang máy bay yên vị ngồi lên ghế

"Tôi biết rồi" Cô vô vị bước theo sau anh. Chỉ có 4 người đi thôi mà sao lại có nhiều chỗ ngồi như vậy? Đúng là hết nói nôi

Cô không ngồi kế bên anh mà đi ra chỗ khác cách xa anh mà ngồi

"Lại đây" Anh nhìn cô với cặp mắt mệt mỏi, nhưng giọng trầm ấm khiến người khác bị thôi miên

"Tôi ngồi đây được rồi..." Mặc dù hơi sợ nhưng vẫn kiên quyết giữ ý định của mình

"Mau" Anh bắt đầu nheo đôi lông mày lại tỏ vẻ...

Cô bị bắt buộc phải lại nên ngồi kế bên chỗ của anh khó chịu không đồng tình, dựa vào vành ghế cũng cảm thấy dễ chịu đôi chút, nhắm mắt lại nghĩ về anh chàng nhà bên mà đôi má hồng đã phính hồng, nhớ về lần đầu gặp nhau, thật dễ chịu, từ từ mà chìm sâu vào giấc ngủ...

"Sáo đến nơi rồi!" Matthew đi vào khoang sau (khoang ghế ngồi), kêu 2 người chuẩn bị, thì thấy anh cười nhẹ ánh mắt dịu dàng nhìn cô, đôi mi tâm của cô nghe tiếng của Matthew mà rung nhẹ

"Sao?" Cô mở mắt ra ướ ỏai vron vai, anh liền thu lại đôi mắt khi nấy mà sất lạnh hơn

"Sắp đến nơi rồi!" Anh vừa nói xong rồi thì đi nhanh để lại khoảng không gian yên tĩnh, sau khi Matthew đi khuất thì ai ai cũng im lặng không nói gì, anh nắm tay cô, 2 bàn tay đan chặt vào nhau anh lạnh lùng nhưng trong đó có chất giọng ấm nồng

"Em có tin tôi không?"

Cô mấp máy đôi môi khô rát của mình, thật sự điều này cô cũng không thể nào chắc chắn được, đôi khi anh nói cô là người anh yêu, đôi khi lại nói cô là người của anh, và đôi khi lại nói cô chỉ là món đồ chơi qua đường. Cô thật sự chỉ muốn có một cuộc sống bình thường, gặp được người mình yêu, sinh con và giành hết tình thương cho chúng, trong căn nhà nhỏ. Cô chỉ muốn cuộc sống của mình trôi qua như vậy, đối với người khác thì có vẻ hơi nhạt nhẽo nhưng đối với cô đó là tất cả nhưng gì cô mong muốn

"Tôi...tôi...cũng không biết nữa" Cô nói xong thì im lặng, cúi gằm mặt xuống như đứa trẻ bị phạm lỗi. Anh không nói gì mà cười nhạt.

"Ừ!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Người Mới??

Đến nơi, 3 người bước xuống liền có người ra đón. Một cô gái sắc xảo, tóc xoả ngang vai, cô ta mang bộ đồ hở thiếu vải khoét một rãnh sâu đến ngực nhưng dừng lại đúng lúc, đôi mắt xanh dương rất đẹp so với cô thì có lẽ không đẹp bằng.

"Chào Thân!" Cô ta bước tới cúi chào lộ cả bầu ngực khoét vào sâu bên trong, Khả Vy nhìn vào rồi đỏ mặt mà đảo mắt nhìn chỗ khác

"Hồng Hoa! Mọi việc thế nào?" Matthew hấp tấp nói

Hồng Hoa đã tới giải quyết công việc ở đây trước trong thời gian anh sắp xếp công việc ở công ty, nói chung Hồng Hoa cũng là người đỡ ít gánh nặng cho anh

"Mọi việc vẫn ổn nhưng tôi đã phát hiện ra một quả bom hẹn giờ có kích nổ từ xa nhưng không như những trái bom khác trái mà người của tôi phát hiện nó có cơ địa hoạt động không bình thường" Hồng Hoa bình tĩnh phân tích

"Được rồi" Nãy giờ anh mới lên tiếng

"Đây không phải nơi để chúng ta nói chuyện như thế này" Matthew đeo cặp kính đen vào

"Cũng đúng chờ tôi một chút!" Hồng Hoa bấm điện thoại, bấm một dãy số như đang gọi ai đó

Chưa đầy năm phút chiếc xe BMW 8 series dừng ngay đúng chân anh, chiếc xe sang trọng, đơn giản nhưng vẫn nói ra sự uy quyền của mình

Cô thì đang chìm trong mớ hỗn độn, hai mắt cứ xoay vòng vòng

Đây là đâu?

Tôi là ai?

Tại sao tôi lại ở đây?

Cuộc đời tôi chuẩn bị chiến đấu với Thần Chết rồi sao?

Tôi còn trẻ? Cuộc đời còn dài mà

Thời gian ơi hãy quay trở lại T.T

Sau khi bước vào xe, anh ngồi trên lái xe, Hồng Hoa thì nhanh chân lên ghế ngồi trước để có thể tiếp cận gần anh, cô thì sao cũng được vốn dĩ cô không hề ghen tức mà còn muốn cảm ơn cô ta luôn mà, cô và Matthew ngồi dưới yên vị trên chỗ ngồi của mình

"Hai người đi xe khác đi" Anh lạnh lùng trầm ổn nói

Hai người ngồi trên là anh với Hồng Hoa chắc là một cặp rồi, vậy là mình với Matthew là người thừa chấc

Cô với Matthew sau khi nghe vậy thì nhanh chóng ra ngoài mặc cho ánh mắt của anh, thật ra anh đâu có nói cô ra ngoài, anh nói là Matthew với Hồng Hoa cơ mà cô ta có bị ngạc không vậy. Mặc cho sự khó hiểu của anh Hồng Hoa thật sự rất mừng khi thấy anh nói như vậy, đúng là cô mang bộ đồ hở hang không uồn

"Chúng ta đi được chưa?" Giấu lại sự vui mừng của mình cô cố tỏ ra bình thường

"Ừm" Anh không nói gì lạnh ngắt càng lạnh lùng hơn

Còn cô và Matthew thì bước vào xe Lamborghini, cô thờ dài giải toả áp lực, khi xưa cô cứ tưởng anh là người bình thường không quyền thế nên mới đùa giỡn với anh cho vui ai ngờ anh lại to lớn đến thế, ngốc ngốc ngốc mà

"Cô sợ sao?" Matthew cười mỉm vì sự ngốc nghếch của cô, vì khi đã là người của anh thì chỉ quang minh chính đại thì sẽ không sao, và lại là người của lão đại tại sao lại sợ sệt thế này..?

"Ừ thì cũng có....mà Hồng Hoa? Mà thôi anh rảnh không" Cô muốn biết và tìm hiểu thêm về Hồng Hoa nhưng....mà thôi dù sao cũng không nên biết quá nhiều cứ để thời gian rồi từ từ cũng biết

"Có! Cô muốn tôi làm gì sao?" Matthew hỏi cô

"Ừm...thì tôi hơi đói anh dắt tôi đi ăn được chứ tại tôi không thạo lái đường ở đây" Từ sáng đến giờ cô thật sự đã đói meo rồi nhưng với một người phàm ăn như cô thì như một cực hình vậy đó

"Để tôi xem" Anh giờ chiếc đồng hồ không quá chói lóa nhưng vẫn sang trọng, nhìn là biết chiếc đồng hồ này đắt tiền rồi

"Sao? Được không" Cô nhìn anh với ánh mắt khó hiểu, mà cũng đúng thời gian là vàng bạc mà không nên làm mất thời gian của người khác. Cô thêm lần nữa thờ dài

"Được thôi! Cô muốn đi đâu?" Chỉ muốn đùa giỡn với cô tí xíu mà chưa gì đã ngốc thế rồi à?

"Đi ăn! Đi ăn!" Nghe xong câu nói đó của anh cô mặt mừng rỡ nhảy cẫng lên, cô cũng muốn tham quan đôi chút về nơi này nữa

"Vậy thì mau lên xe" Anh vẫn phải giữ khoảng cách với cô vì anh thấy cô với lão đại sau này sẽ là một cặp trong hắc bang nên không làm những gì vô lễ

"OK" Chỉ mong nghe được câu đó, cô chui tọt vào xe

Xin lỗi mọi người nha tại vào học rồi nên k có thời gian☹

Chương 16: Kế hoạch

Sau khi đã ăn uống no say chẳng khác gì Dương Phong (anh hàng xóm) cô thật sự làm cho Matthew há hốc mồm ra mà không nói gì cả, tất cả món ăn cô gọi đều nhét được trong bụng, chẳng lẽ cô là cái bụng không đầy sao??

"Chúng...ta về thôi" Matthew đứng lên trấn tĩnh lại, tay xoa xoa thái dương. Cô nghe anh nói thì chạy nhanh vào xe, để anh bơ vơ một mình ở ngoài tính tiền (Hay lắm chứ)

Anh vừa mới bước lên xe thì mặt cô tỉnh bơ. Không có chuyện gì xảy ra

_____ Về Tới Dinh Thự _____

Bước vào cô cứ ngỡ ngàng ngắm nhìn, chưa bao giờ cô thấy nơi nào đẹp như thế này. Cứ như tòa lâu đài dành cho cô vậy. Cánh cổng mở ra cả một đàn người hầu đang cung kính chào cô. Oa~~ nhìn mà choáng ngợp

"Vào đi!" Lại là anh người quyền lực nhất trong căn nhà này, còn ai ngoài anh nữa chứ Vương Tổng xấu xa

"Vâng" Cô mặt uể oải đi vào ngồi xuống ghế yên phận, nhưng mắt thì lại cứ dòm ngó vào chiếc máy tính bảng đặt trên bàn

"Gia Khiêm đâu?" Vương Diệp Thần lảo đại nói

"Tôi tới rồi đây!" Hắn ta mở toan cánh cửa ra ánh sáng chiếu vào, cô quay đầu ra ngoài cửa. Không...không phải là Dương Phong đó sao? Tại sao lại?

Cô thấy thì liền cúi mặt xuống chân, hai tai để trên đầu gối bắt đầu đã toát ra mồ hôi

"Chào Vương! Lâu rồi không gặp" Anh ngồi kế cô cứ như không có chuyện gì xảy ra

"Cái tật lúc nào cũng vậy! Đi trễ lại hay nói nhiều!" Gia Khiêm (Dương Phong) là một trong ít người được nói chuyện với Vương Diệp Thần

Anh không ngần ngại mà khoác tay lên vai Khả Vy mặt sát lại gần nhau. Mấy ngày nay không được gặp cô anh thật sự rất nhớ mùi hương trên tóc cô nha~~

"Chỉnh đốn lại đi!" Vương Tổng liền bỏ tay anh ra kéo vai cô dựa vào người anh

Cô cứ ngồi im, mặc cho sắc mặt hai người như thế nào

"Thôi đủ rồi!" Anh cất tiếng

"Vào việc chính đi!" Gia Khiêm cũng lên tiếng về mặt bắt đầu nghiêm nghị khiến cho người khác không thể xem thường

"Hiện giờ thì chúng ta phải gỡ cài đặt virus trên máy tính để có thể gỡ quả bom ở bên chỗ Hồng Hoa không chừng vậy ta phải lần ra chỗ điều khiển từ xa để lần ra người bỏ con chip vào kho hàng của ta!" Matthew nói

"Kim gia!" Matthew vừa mới dứt câu Gia Khiêm lại nói. Chỉ có bọn người bọn họ mới đối phó với ta, tại chúng ta đã lấy hàng của chúng chỉ tại vì đó là hàng thuốc phiện

"Tôi cũng đang nghĩ về chúng" Thần chau đôi mày của mình lại

"Cô làm được mà đúng không?" Gia Khiêm vỗ vai cô

"Để tôi thử!" Cô cười trừ

Cô bấm nhẹ vào máy tính các dữ liệu hiện ra các chữ gì gì đó màu xanh bắt đầu nhiều hơn. Một giọt mồ hôi chảy xuống cô chưa bao giờ gặp loại virus này nếu như cô nghe lời Thiên Bằng (tập sau sau sau nữa sẽ có) đi tập luyện thì đâu đến nhường này. Giờ thì phải gấn óc mà làm thôi. Các dòng chữ tiếng anh hiện lên, các động tác của cô không hề thừa mà cũng không thiếu, ngón tay nhanh nhạy bấm Enter đã xác lập được chương trình, lúc này cô chưa thở phào nhẹ nhõm mà đang dò đường sống mà lần theo nơi đang phát ra chế độ điều khiển từ xa.

"Ồ Thành Phố XXX! Cách đây 100km" Cô giờ mới tựa vào thành ghế thở phào

"Khá lắm!" Gia Khiêm khen ngợi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Yêu thương?

"Khá lắm!!" Gia Khiêm vỗ vai cô khen ngợi

"Quá khen!" Cô cũng đỏ mặt đỏ mặt nhận lời khen của anh

Không lâu sau đó, Matthew cũng tự biết nhiệm vụ của mình mà nhắc điện thoại nói chuyện với Hồng Hoa kể ra chỗ Kim gia đang ẩn nấp, có lẽ hẳn ta đang đắc ý vội mừng mà nhắm nháp ít rượu vang rồi

"Kim gia thù dai thật đấy!" Gia Khiêm lên tiếng

"Kể cũng lâu...về vụ năm đó!" Matthew đáp lời

Cô ngồi im như trời trồng mà hóng chuyện thật ra cô cũng không muốn biết những chuyện này đâu, biết nhiều cũng không hẳn là tốt. Nhưng chẳng lẽ bây giờ lại đi ra ngoài vậy thì bất lịch sự lắm.....

"Cũng tại cô ta...." Matthew nói thì liền bị Diệp Thần cắt ngang

"Làm sao?" Vương thần cười lạnh nụ cười đầy ẩn ý, đôi môi nhếch lên

"Thôi được rồi! Tôi đói đi ăn đi" Gia Khiêm đánh tan bầu không khí căng thẳng

Nghe tới đồ ăn, ánh mắt cô sáng rực. Đúng rồi, đừng nói nữa mau mau đi ăn đi. Cô thầm nghĩ mà vội mừng, phấn khích

"Thần! Đi không?" Gia Khiêm đá mắt nhìn Diệp Thần, uể oải, mời thì không được mà mời cũng không được

"Ừ!" Anh lạnh nhạt trả lời, thật ra anh cũng không đói nhưng thấy ánh mắt hừng khởi của cô nên mới đồng ý đi, nếu như hai người đang ăn lại làm gì nhau chẳng phải lại thiệt cho anh quá sao??

Matthew thì há hốc mồm mà cạ lời chẳng phải vừa mới ăn đó sao?? Ai mà cưới cô nàng này về nhà chắc không bao giờ sợ thức ăn bị thừa rồi, đôi khi còn sự thiếu nữa...

Bất chợt, cô nhớ lại một chuyện cô cần phải làm, nhất định phải làm nữa

"Vương Tổng!" Cô bất ngờ lên tiếng

"Nói!" Anh lạnh lùng nhìn cô, ánh mắt sắc lạnh đến rợn người. Như Gia Khiêm và Diệp Thần đang đấu đá nhau vậy

"Tôi muốn nhờ anh một chuyện!" Cô cười trừ, ánh mắt đầy lo lắng nói

"Chuyện gì?" Anh nhìn cô, hỏi

"Tôi có thể mượn Gia Khiêm một chút được không??" Cô định xin anh cho cô mượn một ít tiền, hoặc điện thoại nhưng nhìn ánh mắt này chắc cô không đỡ nổi

"Tại sao không phải là tôi?" Anh sát khí giờ lại chồng chất thêm, hẳn ta chỉ là người thân cận của tôi (bạn thân hẳn), tại sao lại mượn hẳn thay vì là anh chứ?

"Tôi có chút chuyện đó mà!" Mồ hôi chảy xuống. Trời ơi! Từ khi sinh ra tới giờ con chưa bao giờ áp lực như thế này...

Cô vừa mới dứt lời, anh liền cầm tay cô đi ra ngoài, để lại hai bóng hình thảm thương. Muốn cạnh tranh? Được thôi!

Anh mở cửa xe, đẩy cô vào, anh cũng nhanh chóng vào xe, hai tay cầm vô lăng, giọng âm trầm hỏi

"Muốn gì?" Anh nhìn chằm chằm vào phía trước cửa kính xe

"Tôi đã nói không có gì mà...." Cô ấp úng nói, hai tay chà sát vào nhau hồi hộp

Anh quay người sang cô, bàn tay chạm nhẹ chiếc cằm nhỏ, đôi mắt đầy hàm ý sắc sảo

"Tôi bảo em nói!! Nhanh!!" Giọng nói đó, ánh mắt đó lúc nào cũng muốn độc chiếm sở hữu cho riêng mình, như muốn che chở nhưng lại tạo cho người khác cảm giác sợ hãi lẫn sự khó chịu

"Tôi...tôi chỉ muốn xin mượn điện thoại thôi mà!" Cô lắp bắp nói, cô sợ rằng trễ nải thời gian công việc của anh, vậy mà cò dám lớn tiếng với mình, đúng là đồ độc ác

"Có chuyện gì cứ nói với tôi! Bộ tôi không có tiền?" Anh tiến lên, hai người đã sắp môi chạm môi, hắn còn có thể nghe được tiếng đập mạnh ở tim cô

"Tôi biết rồi! Không cần phải gần vậy đâu!" Cô đẩy anh ra người quay đầu sang cửa kính xe, hai má đỏ bừng bừng cũng đã nguội lạnh

"Có gì phải ngại? Còn gì tôi còn chưa thấy ở em sao?" Khoé môi cong lên, giọng nói có phần chọc tức cô, hắn ta nâng cằm cô lên, làm cô không muốn nhưng phải nhìn hắn

"Xin Vương Tổng giữ tự trọng! " Hai ánh mắt kiên quyết nhìn anh không chịu khuất phục, hắn ta là ác ma chăng?

"Tình nhân nhỏ bé của tôi! Em hay lắm! " Diệp Thần nói, anh nhấn mạnh chữ tình nhân, đối với anh mà nói tình nhân ảnh thay như thay áo, ra là cô cũng chỉ xếp vào những thứ rẻ tiền như thế. Nhưng cô nào biết những người phụ nữ khác làm tất cả chỉ muốn làm tình nhân thôi chẳng?

"Tình nhân? Xin lỗi tôi không muốn làm thứ tình nhân rẻ tiền như vậy! Và không phải tôi chỉ là một người qua đường của anh thôi sao?" Cô cười nhạt.

Anh bực tức bóp mạnh cằm của cô, nhưng hình như cô không hề có ý định rút lại những lời đó

"Dù sao thì em cũng là món đồ chơi của tôi! Tôi chưa chơi xong em nghĩ em thoát được sao?" Anh với ánh mắt sắc lạnh nói một câu với âm điệu âm trầm khiến người khác phải bỏ qua câu nói đó mà ngã gục xuống hầu hạ cho anh

"Ngộ nhận!" Cô vút lại cho anh câu nói đó rồi tay mở cửa xe ra ngoài thì bị anh nắm tay lại. Cô không ngần ngại mà rút khẩu súng mà anh đã cho, hòng súng kê vào thái dương của anh

"Em dám bắn?" Anh trừng mắt nhìn cô, làm cô có một chút nao núng cô chỉ muốn thoát khỏi đây

"Tại sao lại không?" Cô cười cợt

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cuồng Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hồi II: Phần 3: Trốn thoát!

"Tại sao lại không dám?" Cô cười cợt, đôi lông mày nhíu lên tỏ vẻ thú vị, tay cầm chắc súng trên tay tự tin

"Vậy thì cứ thử xem!" Chưa kịp để cô nói bàn tay anh đã thả xuống vài viên đạn, những viên đạn rơi xuống đất

"Cạch! Cạch" Cô bóp cò nhưng trong lại không có viên nào, chiếc súng cô cầm trên tay giờ coi như vật vô hại

Thôi chết! Cô lại quá bất cẩn nhưng từ khi nào? Hắn ta làm sao có thể lấy ra những viên đạn đó trong khi cô không biết gì? Đúng rồi chính là lúc đó, lúc hắn tra hỏi mình. Chết tiệt!

Lúc đó, có tên thuộc hạ ra ngoài thấy cảnh cô đưa súng lên thái dương của anh, nghĩ là cô tạo phản liền bắn vào cánh tay phải của cô

Cánh tay bắt đầu rỉ máu, quá đau đớn cô thả khẩu súng ra tay còn lại ôm cánh tay, nhưng thừa thời cơ cô liền tẩu thoát khỏi đó và lấy được chiếc xe màu đen rời khỏi đó nhanh chóng. Nhưng những giọt máu chảy dài xuống đất cho đến khi cô lên xe

Cô không muốn ở đó, chỉ có sự sai bảo cô không hề có tiếng nói riêng của mình, phải rời khỏi đây, rời khỏi anh ta càng nhanh càng tốt

"Lão đại! Ngài không sao chứ?" Tên thuộc hạ áo đen chạy lại lo lắng nhưng hình như chỉ có sự thừa thãi, mặt Dương Thần xanh lại

"Ai cần cậu ra tay! Mau sai người bắt cô ta về cho tôi!! NHANH!!!" Dương Thần nói trầm, bực tức không thể nào diễn tả được. Tên đó coi như hôm nay xui rồi

Anh phái người lục soát cả thành phố này, nơi đất lạ này chắc chắn cô ta không đi đâu xa được đâu

Còn hắn dám đụng vào người của anh, anh sẽ đáp trả cho hắn một viên lên thiên đàng thật sớm và mau

"Đừng!!!"

Không cần phải nói đám thuốc hạ đứng ở ngoài cũng tự biết đừng dọn xác hân ta. Đúng là làm phúc mà...

Cô ngồi trên chiếc xe, tay cố lái vững, máu lúc này cứ tuôn ra như nước, cứ thế này thì không chừng cô sẽ mất máu mà chết

Cô vốn thừa biết trên xe anh có ra-đa định vị, đi một hồi lâu, cô đậu xe vào 1 chỗ vắng người.

Cô cởi chiếc áo khoác của mình ra cầm máu cánh tay móng vuốt của mình

Cô đi ra ngoài, lạng vạng dựa vào những bức tường tìm người cứu giúp

Trong một chiếc xe khác, màu đen óng ánh, cánh cửa kính từ từ kéo xuống đôi mắt u buồn, cảm điều xi gà rít một hơi, người đó chẳng ai khác là Cố Hạo. Một hồi, anh thấp thoáng thấy bóng người nhỏ bé đang loạng quạng đi, chẳng nhìn chi nhiều anh liền tắt bật chạy lại đỡ cô với gương mặt lạnh

"Tôi không cần...anh giúp đỡ" Mặt dù rất đau nhưng cô vẫn nói chuyện với anh cực kì kiên quyết

"Hãy để tôi giúp em bằng một tư cách là người bạn được chứ?" Anh đỡ cô, nở nụ cười với cô, dù không muốn cũng phải xiêu lòng

"Tôi...tôi cảm ơn" Cô mở hơi chảy nhễ nhại, anh chở cô đến bệnh viện gần nhất để cầm máu.

Bệnh viện toàn mùi thuốc Tây nồng nặc, cô bỏ lại sự khó chịu của mình mà vào phòng băng bó. Sau khi xong cô liền đi ra ngoài mặc cho sự ngăn cản của y tá.

Ra ngoài những bãi cỏ xanh mướt của bệnh viện cũng khiến cho tâm tình cô thoải mái hơn

"Lâu rồi, anh với em không đi chơi, tôi chờ em đi công viên nhé?" Anh nói với giọng trìu mến, như lúc ban đầu tôi gặp anh

"Em cũng muốn!" Bỏ qua sự kiêu hãnh của mình, nhớ lại quá khứ tương đẹp mà gạt đầu đồng ý vô điều kiện

Nói tới Vương Diệp Thần, thì giờ anh ta đang ngồi trong phòng, nội thất trong phòng thể hiện rõ anh ta là người quyền quý, mặc dù rất lo lắng và tức giận nhưng lại rất điềm tĩnh chẳng ai biết giờ anh đang nghĩ gì trong đầu

"Đã tìm được cô ta chưa?" Anh ta lạnh lùng cất giọng cho thuốc hạ đằng sau

"Thưa lão đại! Đã tìm được chiếc xe gắn ra-đa nhưng lại không tìm được cô ấy!" Tên thuốc hạ nói chậm rãi, đầy kính nể

Thường thì trong phim những lúc này anh ta sẽ chửi rủa đám thuốc hạ của mình nhưng không anh lại im lặng chống tay lên cằm suy nghĩ hồi lâu. Rồi nói thì thầm vừa đủ cho chính mình nghe được, anh ta nhếch môi một cách bí hiểm

"Em muốn chạy thoát khỏi tôi sao? Đồ ngốc! Tôi chờ xem em chịu được bao lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Chỉ Cường Lên Với Em!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.